

NAŠA MISIA

MISIJNÝ OKTÓBER 2024

150 ROKOV SPOLOČNOSTI BOŽIEHO SLOVA VO SVETE

Jeho misia je tiež našou misiou!

POZNÁŠ SVOJU MISIU?

VIAC INFORMÁCIÍ AKO SA STAŤ MISIONÁROM
SPOLOČNOSTI BOŽIEHO SLOVA NÁJDEŠ NA

www.verbisti.sk

POSOLSTVO SVÄTÉHO OTCA FRANTIŠKA NA 98. SVETOVÝ DEŇ MISIÍ 2024

20. OKTÓBER 2024

CHOĎTE A POZVITE VŠETKÝCH NA HOSTINU (POROV. MT 22, 9)

Drahí bratia a sestry!

Na tohoročný Svetový deň misií som vybral tému z evanjeliového podobenstva o svadobnej hostine (porov. Mt 22, 1 – 14). Potom, ako hostia odmietli pozvanie, hlavný hrdina príbehu, kráľ, hovorí svojim sluhom: „Choďte preto na rázcestia a všetkých, čo nájdete, zavolajte na svadbu“ (v. 9). Keď sa zamyslíme nad touto – v kontexte uvedeného podobenstva a Ježišovho života – kľúčovou vetou, môžeme bližšie osvetliť niektoré dôležité aspekty evanjelizácie. Pre nás všetkých, ktorí sme Kristovými misionárskymi učeníkmi, sa totiž ukazujú ako mimoriadne aktuálne v tejto záverečnej fáze synodálnej cesty, ktorá má v súlade s mottom „spoločenstvo, spoluúčasť, misia“ znovu nasmerovať Cirkev na jej hlavnú úlohu, ktorou je ohlasovanie evanjelia v súčasnom svete.

1. „CHOĎTE A POZVITE!“ MISIA AKO NEÚNAVNÉ CHODENIE A POZÝVANIE NA PÁNOVU HOSTINU

V kráľovom príkaze služobníkom sa nachádzajú dve slovesá, ktoré vyjadrujú jadro misie: „**choďte**“ a „**zavolajte**“ vo význame „**pozvite**“.

Pokiaľ ide o prvé z nich, treba pripomenúť, že sluhovia boli už prv poslaní, aby hosťom odovzdali kráľov odkaz (porov. v. 3 – 4). To nám hovorí, že **misia spočíva v neúnavnom vychádzaní ku všetkým ľuďom a ich pozývaní na stretnutie s Bohom a do spoločenstva s ním**. Neúnavnom!

Boh, veľký v láske a bohatý na milosrdenstvo, neustále vychádza ku každému človeku, aby ho pozval k blaženosti vo svojom kráľovstve, napriek ľudskej ľahostajnosti či odmietnutiu. Aj Ježiš Kristus, Dobrý pastier a Otcov vyslanec, vyšiel hľadať stratené ovce z izraelského ľudu a túžil vychádzať aj naďalej a dosiahnuť i tie najvzdialenejšie (porov. Jn 10, 16). Preto pred i po svojom zmŕtvychvstaní povedal svojim učeníkom – „choďte!“ – a zapojil ich tak do svojho vlastného poslania (porov. Lk 10, 3; Mk 16, 15). Cirkev, verná poslianiu prijatému od Pána, bude teda ďalej prekračovať všetky hranice, aby sa zakaždým znova vydávala na cestu, neúnavne a nestratiac odvahu zoči-voči ťažkostiam a prekážkam.

Pri tejto príležitosti chcem poďakovať všetkým misionárom, ktorí odpovedali na Kristovo volanie a opustili všetko, aby sa vydali ďaleko od svojho domova a priniesli dobrú zvesť na miesta, kde ju ľudia ešte neprijali alebo prijali len nedávno. Drahí priatelia, vaša veľkorysá obetavosť je hmatateľným vyjadrením vášho záväzku k misii ad gentes, ktorú Ježiš zveril svojim učeníkom: „Choďte a učte všetky národy“ (Mt 28, 19). Preto sa naďalej modlíme a ďakujeme Bohu za nové a mnohé misionárske povolania pre dielo evanjelizácie až po samý kraj zeme.

Nezabúdajme však, že každý kresťan je povolaný podieľať sa na tejto univerzálnej misii a sved-

čítať o evanjeliu v každom prostredí, aby mohla celá Cirkev neustále vychádzať so svojím Pánom a Učiteľom na „križovatky ciest“ dnešného sveta. Áno, „dnešná dráma Cirkvi spočíva v tom, že Ježiš neustále klope na dvere, ale zvnútra, aby sme ho pustili von! Mnohokrát skončíme ako Cirkev [...], ktorá nepúšťa Pána von, ale drží ho ako ‚svoje vlastníctvo‘, zatiaľ čo Pán prišiel, aby plnil svoju misiu a chce, aby sme aj my boli misionármi“ (Príhovor účastníkom konferencie organizovanej Dikastériom pre laikov, rodinu a život, 18. februára 2023). Kiež by sme my všetci pokrstení boli pripravení znovu vychádzať, každý podľa svojho životného stavu, a rozbehli tak nové misijné hnutie, ako to bolo v začiatkoch kresťanstva!

Ak sa vrátíme ku kráľovmu príkazu sluhom v podobenstve, ich odchod je spojený s tým, že majú volať alebo presnejšie pozývať: „Poďte na svadbu!“ (Mt 22, 4). To naznačuje ďalší, nemenej dôležitý aspekt poslania, ktoré nám Boh zveril. Možno si predstaviť, že títo služobníci odovzdali panovníkovo pozvanie ako poslovia s naliehavosťou, ale aj s veľkou úctou a láskavosťou. Podobne aj poslanie prinášať evanjelium každému stvoreniu musí mať nutne rovnaký štýl ako má ten, ktorý sa ohlasuje.

Keď misionárski učeníci ohlasujú svetu „nádeheru spásonosnej Božej lásky, ktorá sa prejavila v ukrižovanom a vzkriesenom Ježišovi Kristovi“ (apoštolská exhortácia *Evangelii gaudium*, 36), robia tak s radosťou, veľkodušnosťou a láskavosťou, ktoré sú ovocím Ducha Svätého v nich (porov. Gal 5, 22); bez nátlaku, donucovania, prozelytizmu; vždy s blízkosťou, súcitom a nežnosťou, odrážajúc tak Boží spôsob bytia a konania.

2. NA HOSTINE. ESCHATOLOGICKÁ A EUCHARISTICKÁ PERSPEKTÍVA POSLANIA KRISTA A CIRKVI

V spomínanom podobenstve kráľ žiada sluhov, aby odovzdali pozvanie na svadobnú hostinu jeho syna. V tejto hostine sa odzrkadľuje eschatologická hostina, ide o obraz definitívnej spásy v Božom kráľovstve, ktoré sa uskutočňuje už od príchodu Ježiša, Mesiáša a Božieho Syna, ktorý nám daroval život v hojnosti (porov. Jn 10, 10). Táto hojnosť, keď

Boh „zničí smrť navždy“ (Iz 25, 6 – 8), je symbolizovaná bohato prestretým stolom „s najmenejším vínom“.

Kristova misia nás vovádza do plnosti času, ako to povedal na začiatku svojho ohlasovania: „Naplnil sa čas a priblížilo sa Božie kráľovstvo“ (Mk 1, 15). Kristovi učeníci sú teda povolaní pokračovať práve v tomto poslaní svojho Učiteľa a Pána. Pripomeňme si v tejto súvislosti učenie Druhého vatikánskeho koncilu o eschatologickom charaktere misijného záväzku Cirkvi: „Misijná činnosť sa teda odohráva medzi prvým a druhým Pánovým príchodom [...]. Lebo prv než príde Pán, evanjelium sa musí ohlasovať všetkým národom“ (dekrét *Ad gentes*, 9).

Vieme, že misionárska horlivosť prvých kresťanov mala silný eschatologický rozmer. Cítili naliehavosť ohlasovania evanjelia. Aj dnes je dôležité mať na pamäti túto perspektívu, pretože nám pomáha evanjelizovať s radosťou tých, čo vedia, že „Pán je blízko“, a s nádejou tých, čo smerujú k cieľu, kde budeme všetci spolu s Kristom na jeho svadobnej hostine v Božom kráľovstve. Pokým teda svet ponúka rôzne „hostiny“ konzumizmu, sebeckého komfortu, hromadenia bohatstva či individualizmu, evanjelium pozýva všetkých na božskú hostinu, kde vládne radosť, zdieľanie, spravodlivosť a bratstvo v spoločenstve s Bohom a s druhými.

Túto plnosť života, ktorá je Kristovým darom, už teraz vopred zakúšame v eucharistickej hostine, ktorú Cirkev slávi na Pánov príkaz na jeho pamiatku. A tak pozvanie na eschatologickú hostinu, ktoré prinášame v rámci evanjelizačnej misie každému, je neoddeliteľne spojené s pozvaním k eucharistickému stolu, pri ktorom nás Pán sýti svojím slovom a svojím telom a krvou. Ako učil Benedikt XVI., „v každom eucharistickom slávení sa sviatostne uskutočňuje eschatologické zhromažďovanie sa Božieho ľudu. Eucharistická hostina je pre nás reálnou anticipáciou záverečnej hostiny, ktorú predpovedali proroci (porov. Iz 25, 6 – 9) a ktorá je v Novom zákone opísaná ako ‚Baránkova svadba‘ (Zjv 19, 7, 9), ktorá sa bude sláviť v radosť spoločenstva

svätých“ (posynodálna apoštolská exhortácia *Sacramentum caritatis*, 31).

Preto sme všetci povolani intenzívnejšie prežívať každú svätú omšu vo všetkých jej rozmeroch, najmä v eschatologickom a misijnom. V tejto súvislosti opäť pripomínam, že „nemôžeme pristúpiť k eucharistickému stolu bez toho, aby sme sa nechali pohltiť misijným dynamizmom, ktorý berie podnet zo samotného Božieho Srdca a túži dosiahnuť všetkých ľudí“ (tamže, 84). Eucharistická obnova, ktorú mnohé miestne cirkvi v období po covide chvályhodne podporujú, bude mať zásadný význam aj pre prebudenie misionárskeho ducha v každom veriacom. S oveľa väčšou vierou a horlivosťou srdca by sme mali pri každej omši zvoľať: „Smrť tvoju, Pane, zvestujeme a tvoje zmŕtvychvstanie vyznávame, kým neprídeš v sláve!“ Z tohto pohľadu by som chcel v roku venovanom modlitbe – v rámci prípravy na jubileum 2025 – pozvať všetkých, aby predovšetkým zintenzívnili

svoju účasť na svätej omši a na modlitbe za evangelizačné poslanie Cirkvi. Cirkev, poslušná Spasiteľovmu slovu, nikdy neprestáva vzývať Boha pri každom eucharistickom a liturgickom slávení modlitbou Otče náš a prosbou „príd' kráľovstvo tvoje“. A tak každodenná modlitba a najmä slávenie Eucharistie z nás robia pútnikov – misionárov nádeje na ceste k večnému životu v Bohu, na svadobnú hostinu, ktorú Boh pripravil pre všetky svoje deti.

3. „VŠETCI.“ UNIVERZÁLNE POSLANIE KRISTOVÝCH UČENÍKOV A SYNODÁLNA CIRKEV, CELÁ MISIJNÁ

Tretia a posledná úvaha sa týka adresátov kráľovho pozvania, teda „všetkých“. Ako som zdôraznil, práve „to je jadrom misie: títo ‚všetci‘. Bez toho, aby sme niekoho vylúčili. Všetci. Každá naša misia teda vyviera z Kristovho Srdca, aby mohol k sebe pritiahnúť všetkých“ (Príhovor k účastníkom generálneho zhromaždenia pápežských misijných

diel, 3. júna 2023). Aj dnes je vo svete zmietanom rozdeleniami a konfliktmi Kristovo evanjelium tým nežným a zároveň silným hlasom, ktorý vyzýva ľudí, aby sa stretli a navzájom uznali, že sú bratmi a sestrami, a aby sa tešili z harmónie tvorenej ich rozdielnosťou. Boh chce, aby „boli všetci ľudia spasení a poznali pravdu“ (1 Tim 2, 4).

Preto pri svojej misijnej činnosti nikdy nezábúdajme, že sme poslaní ohlasovať evanjelium všetkým, „nie však ako tí, ktorí nútia dodržiavať nové povinnosti, ale ako tí, ktorí spoločne prežívajú radosť, poukazujú na nový, krásny horizont a ponúkajú výbornú hostinu“ (apoštolská exhortácia *Evangelii gaudium*, 14).

Kristovi misionárski učeníci majú vždy v srdci záujem o všetkých ľudí, bez ohľadu na ich sociálny či dokonca morálny stav. Podobenstvo o hostine nám hovorí, že na kráľovo odporúčanie služobníci zhromaždili „všetkých, ktorých našli, zlých aj dobrých“ (Mt 22, 10). Navyše práve „chudobní, mrzáci, slepí a chromí“ (porov. Lk 14, 21), teda tí poslední na okraji spoločnosti, sú kráľovými osobitnými hosťami. Svadobná hostina Syna, ktorú Boh pripravil, tak zostáva navždy otvorená pre všetkých, pretože jeho láska ku každému z nás je veľká a bezpodmienečná. „Veď Boh tak miloval svet, že dal svojho jediného Syna, aby nezahynul nik, kto v neho verí, ale aby mal večný život“ (Jn 3, 16). Každý človek, každý muž a každá žena, je adresátom Božieho pozvania k účasti na jeho premieňajúcej a zachraňujúcej milosti. Stačí povedať tomuto bezplatnému Božiemu daru „áno“, prijať ho a dať sa ním premeniť, obliecť sa do neho ako do „svadobného rúcha“ (porov. Mt 22, 12).

Misia pre všetkých si vyžaduje angažovanosť všetkých. Preto je potrebné pokračovať na ceste k synodálnej Cirkvi, ktorá je v službe evanjeliu celá misijná. Synodalita je sama osebe misijná a naopak, misia je vždy synodálna. Preto je dnes v univerzálnej Cirkvi, rovnako ako v partikulárnych cirkvách úzka misijná spolupráca ešte naliehavejšia a potrebnejšia. V nadväznosti na Druhý vatikánsky koncil a na svojich predchodcov odporúčam všetkým diecézám sveta službu Pápežských misijných diel, ktoré predstavujú hlavný

prostriedok, ako „vzbudiť v katolíkoch už od detstva naozaj univerzálneho a misionárskeho ducha, a organizovať účinné zbierky na pomoc všetkým misiám, podľa potrieb každej z nich“ (dekrét *Ad gentes*, 38). Z tohto dôvodu sú zbierky na Svetový deň misií vo všetkých miestnych cirkvách v plnej výške určené pre Univerzálny fond solidarity, ktorý potom v mene pápeža rozdeľuje Pápežské dielo šírenia viery pre potreby všetkých misií 8.r.Cirkvi. Modlime sa k Pánovi, aby nás viedol a pomáhal nám stať sa synodálnejšou a misionárskejšou Cirkvou (porov. Homília pri záverečnej svätej omši riadneho všeobecného zhromaždenia Synody biskupov, 29. októbra 2023).

Nakoniec obráťme svoj pohľad na Máriu, ktorá vyprosila od Ježiša prvý zázrak práve na svadobnej hostine v Káne Galilejskej (porov. Jn 2, 1 – 12). Pán ponúkol neveste, ženíchovi a všetkým hosťom hojnosť mladého vína, ktoré bolo v anticipácii znakom svadobnej hostiny, ktorú Boh pripraví na konci čias pre všetkých. Aj dnes ju prosme o materinský príhovor za evanjelizačné poslanie Kristových učeníkov. Poďme teda s radosťou a starostlivosťou našej Matky, so silou nežnosti a lásky (porov. *Evangelii gaudium*, 288) a zanesme pozvanie Kráľa a Spasiteľa všetkým. Svätá Panna Mária, Hviezda evanjelizácie, oroduj za nás!

*V Ríme pri sv. Jánovi v Lateráne 25. januára 2024,
na sviatok Obrátenia sv. Pavla*

František

P. PAVOL BALÁŽ SVD
MISIJNÝ SEKRETÁR

DRAHÍ MISIJNÍ PRIATELIA

Každoročne v októbri slávime misijný mesiac, počas ktorého sa zvláštnym spôsobom sústreďujeme na povolanie a poslanie všetkých veriacich k šíreniu evanjelia po celom svete. Tento mesiac je príležitosťou na reflexiu, modlitbu a konkrétne kroky v misijnom duchu. Svetový deň misií, ktorý sa tento rok slávi 20. októbra 2024, nás vyzýva k hlbšiemu pochopeniu a znovuobjaveniu našej misijnej úlohy.

Pápež František vo svojom poslanstve pre tento deň zdôrazňuje dôležitosť evanjelizácie a univerzálnosť pozvania do Božieho kráľovstva. Podobenstvo o svadobnej hostine (Mt 22, 1 – 14) je témou pre tento misijný mesiac, pretože obsahuje kľúčové prvky misijného poslania: pozvanie, odmietnutie, inkluzivitu a premenenie.

Podobenstvo o svadobnej hostine je jedným z mnohých podobenstiev, ktorými Ježiš učil o Božom kráľovstve. Toto podobenstvo začína tým, že kráľ pripravuje svadbu pre svojho syna a posiela svojich sluhov, aby pozvali hostí. Tí však odmietajú pozvanie, niektorí dokonca sluhov znevažujú a zabíjajú.

Kráľ na to reaguje tým, že sa rozhnevá, posiela svoje vojská, vrahov zahubí a ich mesto podpáli. Potom pošle svojich sluhov na cesty, aby pozvali všetkých, ktorých nájdú, dobrých aj zlých, až sa svadobná sieň naplní hosťami. Nakoniec sa však objavuje hosť bez svadobného rúcha, ktorý je vyhodенý von.

Toto podobenstvo je hlbokým obrazom Božieho kráľovstva, ktoré je otvorené pre všetkých, no zároveň vyžaduje odpoveď a premenu od tých, ktorí prijímajú pozvanie.

Prvým a zásadným aspektom podobenstva je univerzálnosť pozvania. Kráľ pozýva všetkých ľudí bez rozdielu, čo odráža Božiu túžbu, aby každý človek mal účasť na jeho kráľovstve. Toto pozvanie nie je obmedzené na vybraných jedincov alebo určité skupiny ľudí, ale je otvorené všetkým, čo je základným princípom misijnej činnosti.

V misijnom kontexte nás toto pozvanie vyzýva k tomu, aby sme širili evanjelium všade a každému. Misijný charakter cirkvi je zakotvený v jej univerzálnom poslaní prinášať Božiu lásku a milosť všetkým národom a ľuďom. Ako misionári, či už sme laici alebo duchovní, sme povolaní šíriť toto pozvanie bez ohľadu na sociálne, kultúrne či náboženské rozdiely.

Pápež František vo svojom poslanstve na Svetový deň misií 2024 zdôrazňuje túto univerzálnosť evanjelizačného poslania. Pozýva nás, aby sme prekročili hranice našich pohodlí a bezpečia a stretli sa s tými, ktorí sú na okraji spoločnosti. Hovorí o potrebe svedčiť o Božej láske v každom kúte sveta, obzvlášť tam, kde je evanjelium menej známe alebo kde sú kresťania prenasledovaní.

Druhým významným prvkom podobenstva je odmietnutie pozvania. Mnohí pozvaní hostia sa rozhodnú nejst' na svadbu, pričom niektorí sú ľahostajní, iní sú zaujatí svojimi vlastnými záležitosťami a ďalší dokonca reagujú násilne voči sluhom. Toto odmietnutie symbolizuje rôzne spôsoby, akými ľudia môžu reagovať na Božie pozvanie.

Pre misionárov je táto časť podobenstva pripomienkou, že nie všetci budú naše poslanstvo prijímať s otvorenou náručou. V misionárskej práci sa stretávame s rôznymi formami odporu –

od ľahostajnosti až po nepriateľstvo a prenasledovanie. Napriek tomu nás podobenstvo vyzýva k vytrvalosti a trpezlivosti. Kráľ v podobenstve nezúfa, keď sú jeho služobníci odmietaní, ale posielal ich ďalej, aby našli tých, ktorí sú ochotní prijať jeho pozvanie.

Sv. Otec František vo svojom poslanstve pripomína, že evanjelizácia je často náročná a vyžaduje si veľkú odvahu a vytrvalosť. Poukazuje na príklady mnohých misionárov, ktorí čelili nepochopeniu, odporu a prenasledovaniu, no napriek tomu neprestali šíriť evanjelium. Povzbudzuje nás, aby sme sa nebáli ťažkostí, a aby sme s dôverou a odvahou plnili naše misijné poslanie.

Tretí dôležitý aspekt podobenstva je hostina, ktorá je nakoniec otvorená pre všetkých – dobrých aj zlých. Kráľ posielal svojich sluhov na rázcestia, aby pozvali každého, koho nájdú, až sa svadobná sieň naplní hosťami. Tento obraz nás učí o inkluzivite Božieho kráľovstva. Všetci ľudia, bez ohľadu na svoje morálne alebo sociálne postavenie, sú pozvaní do Božej prítomnosti.

V misijnom kontexte to znamená, že máme hľadať a privítať každého človeka, bez ohľadu na jeho minulosť alebo súčasné postavenie. Misijná činnosť nemá byť selektívna, ale univerzálna

a inkluzívna. Sme povolaní šíriť evanjelium medzi chudobnými, marginalizovanými a teda všetkým. Boh neodmieta nikoho a ani my by sme nemali.

Pápež František často zdôrazňuje potrebu univerzálnosti v našej misijnej činnosti. Vo svojom poslanstve na Svetový deň misií 2024 opäť pripomína, že Božia láska a milosť sú pre všetkých. Vyzdvihuje potrebu prekračovať hranice a budovať mosty medzi ľuďmi rôznych kultúr, náboženstiev a spoločenských vrstiev.

Posledným aspektom podobenstva je prítomnosť hosťa bez svadobného rúcha, ktorý je vyhodnotený von. Toto rúcho symbolizuje potrebnú premenu a pripravenosť vstúpiť do Božieho kráľovstva. Prijatie Božieho pozvanie znamená aj záväzok žiť podľa Božích zásad a premeniť svoj život.

Pre misionárov to znamená, že naša činnosť nie je len o šírení poslanstva, ale aj o pomoci ľuďom premeniť svoje životy. Evanjelizácia je proces, ktorý zahŕňa katechézu, sprevádzanie a podporu veriacich v ich duchovnom raste. Je potrebné nielen hlásať evanjelium, ale aj žiť ho a pomáhať iným žiť ho naplno.

Sv. Otec František vo svojom poslanstve zdôrazňuje potrebu autentického svedectva. Misijná činnosť má byť sprevádzaná konkrétnymi skutkami

lásky a spravodlivosti, ktoré ukazujú na premenený život v Kristovi. Misie nie sú len o slovách, ale aj o činoch, ktoré svedčia o Božej láske a milosrdenstve.

V misijnom mesiaci október máme teda príležitosť zamerať sa na konkrétne kroky v našej misijnej činnosti. Môžeme si pomôcť niektorými aspektmi, ktoré môžeme zohľadniť:

1. Modlitba a duchovná podpora: Modlitba je základom každej misijnej činnosti. Modlime sa za misionárov, za tých, ktorí ešte nepoznajú Krista, a za všetkých, ktorí potrebujú Božiu milosť.
2. Vzdelávanie a katechéza: Poskytujeme vzdelávanie a katechézu, ktoré pomáhajú ľuďom pochopiť a prijať evanjelium.
3. Charitatívna činnosť: Svedčme o Božej láske konkrétnymi skutkami milosrdenstva. Pomáhajme chudobným, chorým, osamelým a marginalizovaným.
4. Mediálna evanjelizácia: Využívajme moderné komunikačné prostriedky na šírenie evanjelia. Sociálne médiá, internet, rádio a televízia môžu byť dobrými nástrojmi na oslovenie ľudí.
5. Medzináboženský dialóg: Budujme mosty medzi rôznymi náboženstvami a kultúrami. Vytvárajme priestor na dialóg a spoluprácu, ktoré

- podporujú mier, porozumenie a spoločné dobro.
6. Podpora misionárov: Podporujme misionárov finančne, morálne a duchovne. Pomôžme misionárom a misionárkam v ich projektoch, pri budovaní niekedy základných vecí, ktoré pre nás sú samozrejmosťou.

Podobenstvo o svadobnej hostine nám poskytuje hlboké poučenie – zamyslenie o univerzálnosti, vytrvalosti, inkluzivite a potrebe premeny v našej misijnej činnosti. V misijnom mesiaci október sme pozvaní, aby sme znovu objavili a posilnili naše misijné poslanie. Pápež František nás vo svojom poslanstve povzbudzuje, aby sme s odvahou a dôverou šírili evanjelium a svedčili o Božej láske vo svete.

Nech nás podobenstvo o svadobnej hostine inšpiruje k horlivému a neúnavnému šíreniu evanjelia, aby sme mohli priviesť čo najviac ľudí k účasti na Božej svadobnej hostine. Nech naša misijná činnosť prinesie ovocie v podobe premenených životov a rastu Božieho kráľovstva medzi nami.

*P. Pavol Baláž SVD
Misijný sekretár*

SLOVÁCI SVD PÔSOBIACI V ZAHRANIČÍ

1. PETER DIKOŠ – GENERALÁT – RÍM
2. JURAJ CIBULA – RÍM
3. MARTIN CINGEL – KEŇA
4. JÁN MOJŠ – GENERALÁT – RÍM
5. STANISLAV OREČNÝ – FILIPÍNY
6. MARCEL MARTINKO – FRANCÚZSKO – NOISY-LE-GRAND
7. VÁCLAV MUCHA – NEMECKO
8. JOZEF BIŠTÚŤ – NEMECKO – SANKT AUGUSTÍN
9. MIROSLAV KOLLÁR – NEMECKO – SANKT AUGUSTÍN
10. FRANTIŠEK JUHOŠ – MAĎARSKO – LOBTAU
11. GORAZD KOHÚT – ALBÁNSKO
12. JOZEF ROMAN – RUSKO – VOLOGDA
13. MICHAL MARHEFKA – RUSKO – SANKT PETERBURG
14. ONDREJ PEŠTA – BOLÍVIA – SANTA CRUZ
15. RADOSLAV KOTTRA – KUBA – MAYARI
16. MICHAL VRTÁK – KUBA – HAVANA
17. LUKÁŠ MIZERÁK – KUBA – HOLGUÍN
18. PAVOL SOCHUČÁK – USA – CHICAGO
19. JAKUB RAJČÁNI – JAPONSKO – NAGOYA
20. PAVOL FILADELFI – JAPONSKO – MOTODERAKOJI
21. PETER FILLO – FILIPÍNY – CEBU CITY
22. PATRIK PÁLENÍK – TAIWAN – NEW TAIPEI CITY
23. KAMIL KOČAN – ZIMBABWE – BULAWAYO
24. LUKÁŠ HANÚSEK – ČAD
25. GAŠPAR HABARA – ÍRSKO – SLOVENSKO

P. JOZEF ROMAN SVD, RUSKO

BIBLIA PAUPERUM

Srdečne pozdravujem od polárneho kruhu z Archanjelského mesta – Archanjelska najsevernejšie žijúci verbista otec Jozef. Nemôžem súťažiť so slovenskými saleziánmi žijúcimi v Jakutsku, ktoré patria k najchladnejším miestam severnej pologule, kde v januári pravidelne klesá teplota pod -50°C , ale niečo z arktických podmienok sa dostane aj mne. Tohto roku, keď na Slovensku boli už začiatkom apríla rekordné teploty pod 30°C , práve v tom čase po Veľkej Noci u nás boli ešte 15 stupňové mrazy a po uliciach 300 tisícového mesta ležalo pol metra snehu zo zimy, ku ktorému ešte pribudol čerstvý z práve prebiehajúcej fujavice.

V týchto arktických podmienkach ma hrialo vedomie, že sa podarilo naše pastoračné centrum nielen dostavať, ale v uplynulom roku konečne aj „zlegalizovať“ – nie síce kolaudáciou, ako sa to obyčajne robí, ale aspoň priznaním súdu na právo „registrácie“, a tak už oficiálne fungujeme – nie

na stavbe, ale v ukončenom dome. Teraz už len doladujeme maličkosti a detaily. Jedným z nich sú okná v kaplnke. Dlho som nosil tú myšlienku v hlave a zrazu sa ukázal spôsob realizácie. Sestra mi ukázala kalendár s vitrážami a jej spolusestra mi poskytla fotografie, z ktorých bol zostavený.

Z týchto fotografií som vybral cyklus z dejín spásy. Keďysi v stredoveku sa na stenách chrámov maľovali obrazy z Biblie. Keď ľudia boli chudobní a nemohli si dovoliť knihu, ani mnohí nevedeli čítať, populárna bola „Biblia pauperum“ – biblia pre chudobných v obrázkoch na stenách chrámu. Dnes ľudia nie sú materiálne tak chudobní, ako boli v stredoveku, ale duchovne sú chudobnejší. Preto taká biblia pauperum na

oknách v imitácii vitráži je zase aktuálna. Skutočné vitráže si nemôžeme dovoliť ani z finančného, ani z klimatického dôvodu, ale imitácie vytlačené na fóliu a prilepené na okná s trojsklom sa dajú urobiť. A tak slúžia aj pre tých, ktorí vstúpia

do chrámu, aj pre tých, ktorí chodia iba okolo, lebo pri určitých svetelných podmienkach sú viditeľné aj z vnútra aj zvonku. Tak sa táto forma umenia z nášho slovenského a poľského prostredia ocitla na arktickom severe Ruska. V čase keď píšem tento pozdrav máme hotové jedno okno, no keď to budete čítať, už bude všetko hotové, ako dúfam. Potom sa už budem môcť modliť spolu so Simeonom z Evanjelia: „Teraz prepustiš svojho služobníka v pokoji, lebo moje oči videli Tvoju spásu...“ aspoň vizuálne na tomto pastoračnom centre. Ostatné je už na Pánovi, aby otváral pre spásu srdcia tých, ktorí prídu, alebo aspoň budú chodiť okolo a pozeráť.

**P. FRANTIŠEK JUHOS SVD,
MAĎARSKO**

ZMENY V MOJOM ŽIVOTE

Srdečne pozdravujem všetkých milých drahých misijných priateľov!
Referujem Vám, aké zmeny nastali v mojom živote za uplynulý rok.

Generálny predstavený, páter generál, od marca 2023 ma vymenoval za viceprovinciála Maďarskej provincie SVD.

Od mája 2023 je zvolená nová provinciálna rada. Nový provinciál, P. Magung Fransis, ma od 1. septembra 2023 vymenoval za rektora Misijného domu Nazaret, a taktiež za riaditeľa Exercičného domu svätého Arnolda v Budapešti.

Po práci na farnostiach je to pre mňa veľká zmena. Vymenovania som prijal s pokorou a úctou. S božou pomocou sa snažím misijné aktivity rozvíjať. Misijný dom v Budapešti čiastočne funguje aj ako seminár, kde máme päť študentov.

Dvaja sú z Ghany, jeden z Angoly, jeden z Indie, jeden z Filipín. V misijnom dome žijeme ôsmi, z toho dvaja sme maďarskej národnosti.

Maďarská provincia má 28 členov, z toho šiesti sme maďarskej národnosti. Bohužiaľ, už roky ani u nás nie sú nové povolanie. Posledná vysviacka maďarského spolubrata bola v roku 2013.

Za výchovu seminaristov, bohoslovcov je v prvom rade zodpovedný prefekt. Ako rektor, čiastočne, aj ja zodpovedám za denný režim, zabezpečujem každodenné životné potreby. Výchovu vykonávame spoločnými silami. Ako je to v našej spoločnosti zaužívané, máme presný denný režim: modlitbu, štúdium, prácu. Ráno máme spoločnú modlitbu a omšu. Seminaristi potom odchádzajú na univerzitu alebo do jazykovej školy, alebo na pastoračnú prax. Večer znova máme spoločnú modlitbu a večeríme spolu.

Najviac času venujem akciám, ktoré sa uskutočňujú v exercičnom dome. Návštevnosť je 50 – 70 ľudí týždenne, teda dom je maximálne využitý.

Poskytujeme miesto na organizáciu duchovných cvičení, konferencií a podobne. Poľskí pútníci tu pravidelne prenocujú počas cesty do Medžugoria.

Často máme aj hostí jednotlivcov, ktorí hľadajú duševnú rekreáciu. Náplň mojej práce spočíva v zabezpečení plynulého chodu organizovaných akcií, vrátane korešpondencie, kontaktovania, nákupu, koordinácie pracovných síl a podobne. Naďalej pracujem v hnutí cursillo ako duchovný vedúci. Mám možnosť zúčastniť sa na ľudových misiách, alebo viesť triduum, duchovné cvičenia, pastoračné práce, občas púte. Ak treba mám zástupcu.

Nakolko tu v Budapešti nemáme faru, kňazi z okolia nás často žiadajú o zastupovanie na nedeľných omšiach.

Asi takto vyzerá moja misijná činnosť v Maďarskej provincii SVD.

Naďalej prosím a zároveň ďakujem za modlitby misijných priateľov na moju misijnú činnosť a intencie Maďarskej provincie SVD.

P. MICHAL VRTÁK SVD, KUBA

MÔJ SIEDMY ROK NA KUBE...

Zo srdca zdravím misijných priateľov a dobrodincov a vôbec každého, kto si nájde aspoň chvíľu čas, aby sa zastavil a prečítal si pár riadkov o bláznoch, ktorí si svoju misijnú úlohu v Cirkvi, ktorú každý z nás dostal pri krste, vysvetlili doslovne a rozhodli sa odísť z vlastného kultúrneho a niekedy i geografického zázemia, aby takkdesi v tramtárii vydávali svedectvo o Božej láske a ohlasovali Jeho Dobrú zvesť.

Mňa moje misijné určenie zavialo pred siedmimi rokmi na Kubu. Šokových terapií som tu počas prvého roku zažil neúrekom a dnes už môžem len sucho konštatovať, že v súčasnej situácii sa Kuba a život na tomto ostrove nedá pochopiť. Buď sa človek naučí milovať Kubáncov s vedomím, že ich nikdy nepochopí, alebo veľmi rýchlo vyhorí a čím skôr sa bude pýtať preč...

Ja som momentálne v štádiu, v ktorom sa učím milovať Kubáncov tak, ako nás miluje Boh..., a teda

bezpodmienečne. Na moje prekvapenie a občasnú únavu je to ťažšie, ako som si myslel. Ale nebojte sa o mňa, moje vyhorenie je momentálne v ne-dohľadne. Pri miestnej vlhkosti tu nechcú horieť ani zápalky. Počas učenia sa milovať miestnych si neraz opakujem vetu z jedného môjho obľúbeného filmu: „Cesta je cieľ“. Ono nikdy som to úplne nepochopil a napriek tomu, že je to hlavná pointa celého filmu, nikdy mi to nebránilo v tom, aby som mal ten film rád. A tak si vravím, že kým sa učím milovať Kubáncov, už som vlastne jednou nohou v cieľi a teším sa, ak raz zažijem takú tú nefalšovanú radosť z toho, že som už v cieľi oboma nohami. Počas prvých siedmich rokov sa to nestalo, ale nikdy nevieme čo nám prinesie ten ďalší rok, a tak naberieme odhodlanie a urobíme ďalší krok na našej misii... Ja tak trochu dúfam, že to v mojom prípade nebude ďalšie sťahovanie...

...totiž takmer každý môj nový rok na Kube

začal lúčením a následným sťahovaním do novej komunity. Siedmy rok to nebolo inak, azda len na malú výnimku, že som sa nestahoval do novej komunity (už na Kube niet veľa takých komunit SVD, v ktorých by som nepôsobil), ale do Havany, komunity, z ktorej som bol pred tromi rokmi preložený. Táto komunita je trochu iná, pretože by v nej mali byť farár a správca dvoch farností (plus by tu mal byť aj kaplán, ale to by na Kube muselo byť viac spolubratov), predstavený dištriktu, dištrikčný ekonóm a zodpovedný za biblický apoštolát.

Možno to nie je úplne prehľadné, tak len pre upresnenie, aktuálne má komunita v Havane dvoch verbistov. Keď som pred tromi rokmi zanechal funkciu farára v Havane, nečakal som, že sa sem po tak krátkom čase vrátim... Nuž, Pán mi neustále pripomína, že sme vždy len na ceste a moje cesty nie sú Jeho cestami. A ak on nechce, aby som kdesi zapustil hlboké korene, ktoré by ma mohli priviesť do omylu, že na všetko stačím sám, kto som ja, aby som mu protirečil... Nuž, asi som si to hneď takto neuvedomil, lebo som sa snažil protirečiť... Veľmi túžim vedieť povedať vždy predstavenému, áno, ak ma o niečo žiada, no to moje áno je skôr také: „Ehm, áno, ale prečo nemôže ísť ten, či tamten? Áno, ale veď ja som myslel, že najskôr dokončím toto alebo tamto...“

Nie som dokonalý, ale Bohu vďaka za silu, ktorú mi dodal vtedy, kedy som to ja ľudsky nedával. A tak som späť v Havane. Už nie ako farár, ale ako dištrikčný ekonóm a poverený biblickým apoštolátom na Kube. A tak sa už nemusím strachovať, že sa budúci rok budem musieť opäť sťahovať, lebo v rámci mojej náplne práce sa sťahujem aj päťkrát do roka. Vždy je to tak na tri až päť týždňov, počas ktorých navštívim rôzne farnosti po celej Kube, kde ma pozvú rozprávať o Božom slove, čo ako misionár Božieho Slova vnímam ako veľký dar. Lebo skrze Jeho slovo nešírim iba Dobrú zvesť iným, ale zakaždým viac a viac prehlbujem vlastné zasvätenie a cítim, ako ma Pán naplňa radosťou, ktorá sa ničomu inému vo svete nevyrovná.

Drahý dobrodinec, priateľ misií i náhodný čitateľ. Ak mi dovoľíš, chcel by som ti predniesť jednu malú prosbu: Prosím o modlitbu za Kubu a jej ľudí, za misionárov a ich srdcia a za nás všetkých, aby nám Boh dal milosť nebyť voči potrebám iných ľahostajní. Ďakujem.

*V Láске Trojjediného Boha Vám žehná +
P. Michal, SVD*

P. PAVOL FILADELFI SVD, JAPONSKO

VŠETKO JE V BOŽÍCH RUKÁCH

Milí misijní dobrodinci!
 Pozdravujem Vás z krajiny vychádzajúceho slnka, z Japonska. Pôsobím v meste Nagoya vo farnosti Nanzan – Južný vrch, pomenovanej podľa mestskej časti, v ktorej sa farnosť nachádza. Kostol je zasvätený Svätému krížu. Od roku 2020 som tu určený ako správca farnosti. Spolu s dvomi kaplánmi a ešte jedným starším spolubratom pátrom tu tvoríme štvorčlennú komunitu. Farský kostol bol postavený v roku 1958 a dnes má dvetisíc veriacich. Na slovenské pomery je to málo, no spolu s miestnou katedrálou ide o najväčší kostol v diecéze. V nedeľu máme štyri sväté omše, z ktorých jedna je vyhradená pre cudzincov a slúži sa v angličtine. Raz za mesiac je svätá omša slúžená aj vo vietnamčine. Prichádzajú sem študenti ale aj celé rodiny prakticky z celého sveta. Dokonca donedávna tu bola jedna milá rodinka aj z našich končín a prežili sme spolu veľmi pekný čas.

Minulý rok sme s pomocou Božou ukončili a slávnostne posvätili novú stavbu pastoračného centra, kde máme nedeľnú školu pre deti (niečo ako naše stretko), obchod s náboženskou literatúrou a devocionáliami, nové kancelárie. Centrum sme pomenovali: „Nazaret“, po japonsky: „Nazare-kan“, podľa miesta kde vyrastal malý Ježiš. V centre sa deti stretávajú spolu s rodičmi nasledujúc príklad Svätej rodiny, aby sa tam spolu nielen hrali, ale aj modlili, zúčastňovali katechéz, a tak rástli spoločne vo viere. Takýmto spôsobom sa tvorí vzťah medzi deťmi, ale aj medzi celými rodinami. Deti majú k dispozícii tiež nádvorie, kde sa môžu hrať hry, kolobežkovať, zahrať si bedminton, opekať si na grile. V septembri, keď už nie sú silné horúčavy, zvykneme robiť niekde v lesnom kempingu trojdňový tábor. Japonci napriek tomu že vyrastajú väčšinou v meste, majú veľmi radi prírodu. Deti poznajú rastliny a snád'

všetky chrobáky, ktoré radi aj zbierajú. Prírodu chránia a veľmi radi objavujú nové veci. Varí a pečie sa na ohni. Keďže v tunajšej spoločnosti je takmer všetko načasované a neraz stresujúce, snažíme sa, aby na tábore bolo čo najmenej vecí určených a účastníci mali predovšetkým zážitok zo spoločne stráveného času medzi sebou a s Bohom. Zaiste, všetko je v Božích rukách, no mám nádej, že tieto rodiny s deťmi ponесú štafetu viery tu v Japonsku zase o niečo ďalej.

Práca misionárov verbistov v Japonsku je orientovaná predovšetkým na dve oblasti, ktorými sú pastorácia vo farnostiach a vyučovanie na školách. Navzájom sa dopĺňajú. V školách sa stretávame s mladou generáciou, ktorá sa tak môže hlbšie oboznámiť s kresťanstvom. Niektorí zo študentov alebo už absolventov týchto škôl potom prichádzajú so žiadosťou o krst. Niektorí prídu skôr, iní až na sklonku života. No väčšinou platí, že najprv potrebujú byť o všetkom dobre informovaní. V japončine sa slovo kresťanstvo vyslovuje ako: „Kiristo-kjó“, čiže: „kresťanská náuka“, čo môže vzbudzovať dojem, že sa stačí iba niečo naučiť. Preto treba dávať veľký dôraz nielen na výuku, ale aj na rozmer viery a posvätna, ktorý poníma aj to, čo nemožno uchopiť iba rozumom alebo zmyslami. Japonsko nie je krajinou ktorá by dýchala kresťanskou kultúrou, ako je to u nás, no možno zreteľne poznať, kto je to človek; že je to

bytosť, ktorá má v sebe zakódovanú túžbu po poznaní Boha, schopnosť počuť a odpovedať na jeho volanie, bytosť stvorená na boží obraz. Duch Boží dokáže naplniť a povzbudiť k priateľstvu s Bohom každého človeka. To vidno na dospelých, ale neraz aj na deťoch. Mal som možnosť sa stretnúť s niekoľkými prípadmi, keď Boží Duch naplnil ešte nepokrstené deti. Nedávno som posväcoval ruženec chlapcovi, žiakovi prvého ročníka na cirkevnej základnej škole. Prišiel so svojou mamou. S nadšením si dal vysvetliť ako sa ruženec modlí. Bolo vidno, že jeho srdce je naplnené vierou. Na krst sa tento rok bude u nás pripravovať deväť dospelých, na prvé sväté prijímanie pôjdu štyri deti. Hovorí sa, že v krajinách Európy ako aj na Slovensku sa stáva, že možno nájsť takzvaných pokrstených pohanov, no v krajinách, kde kresťanstvo ešte iba zapúšťa korene, ako je aj Japonsko, možno nájsť nepokrstených veriacich. Prosím modlite sa i naďalej, aby sa krajina vychádzajúceho slnka stala i krajinou vychádzajúcej nádeje, kde bude možno stretnúť čoraz viac pokrstených, dobrých veriacich ľudí. Prosím aj o modlitby za nové misionárske povolania ako aj za nás, ktorí sme sem už boli poslaní.

*S vďakou za Vašu podporu, pozdravuje
Pavol Filadelfi, SVD*

P. PETER FILO SVD, FILIPÍNY

UČENIE NA UNIVERZITE, MRHANIE POVOLANÍM?

Dva a pol roka pôsobím na Univerzite San Carlos v meste Cebu na Filipínach. Vyučujem programovanie, webové aplikácie a počítačové siete v odbore informatika. Väčšinu času mi zaberá príprava na prednášky a cvičenia, a potom samotné učenie.

Nedávno mi jeden známy napísal, že je sklamaný, že kňaza keď ich je málo, dajú učiť počítače. Ide podľa neho o mrhanie povolaním...

Fúha... Normálne ma donútil zamyslieť sa. Tu na Filipínach pôsobí 9× menej kňazov na počet veriacich v porovnaní so Slovenskom. Vo farnosti by som bol asi potrebnejší... A priznám sa, práca vo farnosti bola pre mňa v mnohých oblastiach jednoduchšia...

Tak ako je to? Urobil môj predstavený chybu, keď ma preložil z farnosti a poslal ma učiť na katolícku univerzitu? Mrhá mojím povolaním? Robí generálny predstavený verbistov každý rok chybu, keď posiela obežník a hľadá spolubratov ochotných ísť pôsobiť na univerzity, ktoré vo svete spravuje naša rehoľa?

A nie je to práve katolícka cirkev, ktorá má takmer tisícročnú históriu v zakladaní a v spravovaní škôl? Od základných až po univerzity... A kto vyučoval na tých školách?

Medzi základné poslanie Cirkvi patrí posväcovať Boží ľud. My všetci potrebujeme sviatosti. Je to pre nás posila na tejto zemi. No, ale ďalším poslaním Cirkvi je vyučovať Boží ľud. Samozrej-

me na prvom mieste – pravdám viery ohľadne našej viery, ale tu sa to nekončí... Práve Cirkev, jej kňazi a veriaci boli tí, ktorí v mnohom pomohli rozvoju vedy. Ale dnes sa nás mnohí ateisti snažia presvedčiť, že to bolo akoby naopak.

Pripraviť si prednášku na tri hodiny mi zaberie ďaleko viac času ako pripraviť si nedelnú kázeň. Všetko čo poviem, sa dá jednoducho a pomerne rýchlo overiť. Už sa mi stala aj nepríjemná situácia, kedy som pri praktickom testovaní so študentmi zistil, že veci sú inak, ako som prednášal. Musel som to s pokorou priznať.

Čo je však výhoda, do prednášky môžem vložiť aj myšlienku, či príbeh, ktorý má duchovné povzbudenie. Veď to je poslaním našej univerzity, aby sme formovali celého človeka, nie iba jeho intelekt. Mnohí z mojich študentov do kostola nechodia, a ak by som nebol medzi

nimi, žiadny kňaz by nemal možnosť prihovoriť sa im.

V knihe Svetlo sveta, kde je zachytený rozhovor s pápežom Benediktom XVI., pápež vysvetľuje, že z mnohých katolíckych škôl vo svete postupne poodchádzali kňazi a časom sa odtiaľ vytratil aj katolícky duch a poslanie. Ostal iba názov „katolícka škola“, a potom sme prekvapení, čo sa na takej škole učí...

Je nás približne 20 kňazov, ktorí pôsobíme na Univerzite San Carlos – na univerzite, ktorá má 16 tisíc študentov a takmer tisíc učiteľov. A toto je naším poslaním, našou misiou.

Byť so študentmi, byť tu pre nich, pomôcť im rásť nielen v intelektuálnej oblasti, ale predovšetkým pomôcť im rásť vo viere. Formujeme tak budúcu generáciu a verím, že tá v budúcnosti prinesie dobrú úrodu.

P. MICHAL MARHEFKA SVD, RUSKO

NEHĽADIAC NA PROBLÉMY, PASTIERSKA ROBOTA POKRAČUJE

Milí priatelia, posledný rok bol pre nás dosť náročný. Ako je všetkým známe, pokračovanie špeciálnej vojenskej operácie prinieslo našej lokálnej cirkvi nové výzvy.

Prvou bola úloha naučiť sa stáť na vlastných nohách, čo je veľmi náročné, ak tridsať rokov vám pomáhali nemecké barly, tvrdé, pravidelné a dostupné. Prvý rok sme žili z toho, čo zostalo. Od minulého roku sme sa museli naučiť obracať sa k svojim prameňom, hľadať sponzorov, vymýšľať projekty, ktoré by pritiahli pozornosť k ochrane historickej pamiatky, akou je náš kostol. Čo však čert nechcel, nazvanie „katolícky“ nikoho neoslovilo a sponzorov sme nenašli ani jedného. Do toho sa nám ešte priplietli nejaké súdy, hasiči a iné povinnosti. Namiesto spokojného farského života stále myslíme na to, kde vziať dva a pol milióna rubľov (25 000 eur), na vyriešenie všetkých pohľadávok. A hoci ma to stálo zopár sivých vlasov, s Božou pomocou sa nám podarilo všetko urovnať.

Druhá výzva je spojená s reáliami, v ktorých funguje katolícka cirkev v Rusku, bolo treba nájsť svoj vzťah k štátu, jeho iniciatívam a našej poslušnosti Evanjeliu. Práve rôznorodosť pohľadov bola skúškou, či vie Cirkev na liturgii spájať, alebo je naše katolícke kresťanstvo len pyšnou nálepkou výnimočnosti. Nie všetci sme ju zvládli. Niektorí veriaci, síce nie moji farníci, ale z času na čas

navštevujúci náš kostol, sa rozhodli, vzhľadom na moje postoje, viac sa so mnou nebavíť. Za to iní, horliví podporovatelia krajiny 404, nemajú problém sa porozprávať, aj keď dobre vedia o mojom presvedčení. To je pre mňa znakom Cirkvi, ktorá spája a nerozdeľuje.

Dokonca sa stal u nás taký kuriózný prípad, že dvaja Ivanovia odišli bojovať po rôzne strany fron-

tu, ale obaja sú mojimi priateľmi. Jeden háji záujmy našej „velikoj ródiny“ a druhý sedí v base za pokus vykonať teroristický čin.

Nehľadiac na problémy, pastierska robota pokračuje a s úspechom pomáha novým katolíkom nachádzať Krista aj prostredníctvom našej farnosti. Korunou tejto práce bola celoruské stretnutie katolíckej mládeže u nás v Petrohrade. Dokonca sa konal aj telemost so Sv. Otcem Františkom. Keďže ústrednou témou bolo „Mária vstala a poponáhľala sa“...., a jej cieľom bolo navštívenie Alžbety, čo je aj titulom nášho kostola, prvý a posledný deň sa stretnutia konali u nás. Privítali sme okolo 300 mládežníkov a šesť našich biskupov.

Ale aby sme sa tu nenudili, v októbri sme mali ešte jeden požiar, kedy nám zhorel garáž so všetkým čo tam bolo, auto, elektronáradie a pod. Sláva Bohu, že nikto nebol zranený a aj požiarna inšpekcia nás nechala na pokoji.

Nateraz čakáme, že svet a jeho mocní nájdu odvahu vstúpiť na cestu pokoja a my spokojne doťahujeme opravu kostola do finále a nakoniec ho posvätime. Ale všetko je v Božích rukách a vašich modlitbách.

P. Michal Marhefka SVD, Petrohrad, Rusko

P. GORAZD KOHÚT SVD, ALBÁNSKO

DETI SÚ AKO OKNO NA DOME

Drahí misijní priatelia, „Cudzí kôň ťa nechá na ceste“, znie jedno z albánskych ľudových múdrostí. Poukazuje sa tak na nespoľahlivosť či kazovosť vecí, ktoré sme neoverili ich častým používaním. Toto prí-

slovie isto možno uplatniť i v živote misionára tu v našej misii v Albánsku. Je za tým ukrytá Božia prozretelosť – srdce starostlivého Otca, ktorý vie, čo je potrebné pre jeho deti.

Avšak vnímať túto otcovskú starostlivosť

a nechať sa viesť jeho rukou je náročné. V našej farnosti to vnímam najmä u mladých ľudí – u katechumenov pripravujúcich sa na iniciačné sviatosti a rovnako u tých, ktorí tieto sviatosti už prijali. Je pre mňa vzácnym darom možnosť sprevádzať mladých na ich ceste hľadania pravdy, odpovedí na otázky, niečoho pevného, o čo by sa v živote mohli oprieť. Srdce mi znovu a znovu pokočí radosťou i vďačnosťou voči Pánu Bohu, keď počúvam mladých, ako sa delia s ostatnými o to, ako to všetko začalo – a teda kde sa zrodila ich túžba poznať Ježiša zblízka, prežívať s ním osobnú blízkosť (v našom prevažne moslimskom kontexte sú tieto zdieľania naozaj vzácne).

Ibaže každé putovanie si so sebou nesie i sebazaprenia, každodenné nesenie kríža, obdobia sucha, v ktorých sa akosi necíti prvotný zápal, nadšenie, entuziazmus. Je to tak i v živote našich mladých. Ich prvotná horlivosť je ako silný vietor, ktorý duje do plachiet veľkej plachetnice, ktorá sa dá ihneď do pohybu: formačné stretnutia, výlety, chuť stať sa animátormi, tábory pre deti, občas i sociálna angažovanosť (návšteva chorých, pomoc chudobným atď.).

Avšak prvotný silný vietor už po krátkej dobe slabne, ustáva, plachetnica stráca na rýchlosti, až sa zastaví a zdá sa, že sa len otáča namieste. Konkrétne to znamená, že mladí už viac nemajú čas (i keď skutočný dôvod je iný...) na to všetko, na čo predtým čas mali, pretože to bola záležitosť srdca. Zaiste, ide tu o čosi hlbšie, o vnútornú hybnú silu – motiváciu. Pretože na to, čo priťahuje srdce, človek si vždy čas nájde. Čím to je, že aj silné a prenikavé vône vyprchnú, zápal ochladne, nadšenie vybledne, entuziazmus „odíde na prázdniny“...? Jednoznačnej odpovede zrejme niet. No myslím, že u mladých je to spojené s hľadaním seba samých, ich identity a miesta vo farnosti, spoločnosti, vo svete a teda i v pláne či misii, ku ktorým ich Pán pozýva.

Duchovné sprevádzanie mladých je preto v našej misii popretkávané zábleskami elánu, nadšenia, angažovanosti, služby iným, ktorí sú v núdzi, no rovnako i „bezvetrím“, vnútornou únavou, chýbajúcou motiváciou. A hoci „cu-

dzí kôň ťa nechá na ceste“, verný priateľ ťa isto nenechá bez konkrétnej pomoci a opory. Preto si myslím, že otázka motivácie je úzko spätá s priateľstvom. Priateľ, hoc fyzicky unavený, no predsa bude mať vždy čas, živý záujem o iného priateľa. Vzorom je sám Kristus Ježiš, ktorý nás nazýva priateľmi a navždy s nami spojil svoj život a túži, aby sme v tomto priateľstve s ním nachádzali a prežívali radosť v plnosti. Nosím si v sebe túžbu, aby hľadanie šťastia u mladých ľudí bolo úzko spojené s budovaním hlbokých a trvácich priateľstiev, ktoré premenia únavu na radosť zo služby iným, sklamanie z neúspechu na chuť a odhodlanie skúsiť to znovu a nevzdávať sa. Náročná výzva, no kompenzovaná vedomím a útechou, že v tomto diele je prítomný Pán: my zasievame, On dáva rásť.

Ďakujem vám za modlitby za našu misiu v Albánsku, konkrétne za duchovný rast a hľadanie (či lepšie spoznávanie) povolania u našich mladých.

P. VÁCLAV MUCHA SVD, NEMECKO

SKUTOČNÁ ROZPRÁVKA MISIJNÉ POSLANIE SO ŠŤASTNÝM KONCOM

Misijné poslanie je poverenie od našej reholnej komunity misionárov verbistov a plní svoj účel, keď sa realizuje a žije na konkrétnom mieste a medzi konkrétnymi ľuďmi, ku ktorým je človek poslaný, so zameraním na ohlasovanie evanjelia. Takéto misijné poslanie som dostal pred 28 rokmi v Misijnom dome svätého Augustína v Nemecku.

V nasledujúcich rokoch bolo moje misijné poslanie niekoľkokrát upravené, ale vždy s cieľom sprevádzať mladých ľudí na ich ceste viery a života. Osem rokov som pôsobil na gymnáziu Arnold-Janssena v St. Wendeline. Potom som odišiel do Paríža, kde som pokračoval v práci s mládežou.

O tri roky neskôr som prišiel do Steylu. Nemecká provincia misionárov verbistov ma poverila prevziať projekt mládeže misionárov na čas (Missionar auf Zeit, MaZ). Zároveň som sa zaujímal aj o médiá a po 10 rokoch v projekte MaZ som nastúpil do steyl-medien, kde som kameroval, fotografoval a režíroval strihanie filmov. Aj tu som mohol viesť mladých praktikantov a podeliť sa s nimi o svoj talent. Bol to nezabudnuteľný čas, v ktorom som pocítil Božie požehnanie.

V uplynulom roku 2023 sa vo všetkých komunitách nemeckej provincie misionárov verbistov volili domáci predstavení. V St. Wendel som bol zvolený za rektora domu a komunity. Nečakal som to. Bol to úplne iný spôsob prežívania môjho misijného poslania. Zrazu som bol zodpovedný za zariadenie so 60 seniormi a 78 zamestnancami. Vrátil som sa na svoju prvú misijnú stanicu do St. Wendela, ale tentoraz nie preto, aby som sprevádzal deti a mladých ľudí, mojich spolubratov, ktorí v dome starcov trávili svoj starobu. Keď som sa nad tým zamýšľal a premýšľal o minulosti, rozpoznal som hlbokú stopu povolania.

Ako malý chlapec som rád čítal životopisy svätých. Všetkých som mal veľmi rád, ale uvedomoval som si, že nikdy nedosiahnem ich duchovnú hĺbku. Potom sa mi však – jedného dňa – dostal do rúk ži-

votopis svätého Arnolda Janssen. Tento svätec sa veľmi líšil od svätcov, o ktorých som čítal predtým. Arnold Janssen, mladík s malým talentom, bol v škole skôr priemerný a dokonca musel opakovať latinčinu. Jeho povaha bola skôr plachá a dosť introvertná. Po štúdiách a vysvätení za kňaza sa tomuto netalentovanému a plachému mladíkovi podarilo založiť organizáciu, ktorá hlásala evanjelium po celom svete. Celosvetový podnik, ktorý aj po takmer 150 rokoch stále rastie, čo sa týka počtu členov, a nezadržateľne sa venuje ohlasovaniu božieho slova. Vtedy som si uvedomil: toto je svätec, ktorý by mohol byť mojim vzorom.

O mnoho rokov neskôr sa stalo niečo mimoriadne, čo som nikdy nečakal. Dostal som úlohu zatvoriť moju oblúbenú školu v St. Wendeline, Arnold-Janssen-Gymnasium, a predať celý Misijný dom v St. Wendeline. Takmer som zúfal, ale keby môj vzor Arnold raz nepovedal prorockú vetu: „Ak všetko končí, treba postaviť niečo nové.“

Pred 125 rokmi položil páter Arnold Janssen základný kameň pre založenie štvrtého spoločenstva misionárov verbistov tu na „svätej hore“ v St. Wendeline a prvej v Nemecku. (Materský dom bol postavený v Holandsku, druhý dom v Rakúsku, tretí dom svätého Kríža v Nise - Sliezsku a štvrtý dom tu v St. Wendeline). Keď prvýkrát navštívil St. Wendel, toto miesto sa mu zdalo ako pole, kde je ukrytá vzácna perla. Vedel, že z tohto poľa môže vziť niečo veľké a že tu vyrastie a dozreje dobré ovocie.

Keď sa dnes pozerám späť na 125 rokov prítomnosti misionárov verbistov vo St. Wendeline, bolo tu okolo 800 spolubratov, ktorí sa z tohto miesta vydali na celosvetovú misiu ohlasovať Božie slovo všetkým národom a kultúram, a tisíce mladých ľudí, ktorí absolvovali školu na Gymnázium sv. Arnolda Janssen. Dnes sú aktívni v občianskej spoločnosti a prispievajú k úspešnému životu, či už v rodinách, v politike, v kultúre a v neposlednom rade v kresťanských cirkvách.

Po 125 rokoch od založenia spoločenstva tu v St. Wendeline zažívam zlom. Zdá sa, akoby sa všetko, čo Arnold Janssen začal, chýlilo ku kon-

cu. V triedach je ticho, v internáte nepočuť žiadne hlasy, pripadá mi to, akoby sa zastavil čas, a v areáli domu sa pohybuju len divé mačky a niekoľko psíkov.

Myšlienka svätého Arnolda Janssen ešte nikdy nebola taká aktuálna ako dnes, tu a teraz: „Žijeme v čase, keď mnohé veci sa konci. Ale práve preto musia iné veci nanovo vzniknúť. „ A tiež povedal: „Dôležité je konať dobro, a to treba konať čoskoro.“

Pri príležitosti 125. výročia založenia nášho spoločenstva vo St. Wendeline sme nemohli dostať lepší darček ako novú perspektívu, ktorá vznikla v spolupráci s novým SG-Strukturholdingom. SG-Strukturholding, to je Kreissparkasse v St. Wendeline a súkromný investor Gerlando Giarrizzo. Čoskoro všetko kúpia. To nové, čo tu má vzniknúť, je túžba naplniť tento dom opäť novým životom, aby sa toto miesto stalo tým, za čo ho už svätý Arnold Janssen považoval, a to polom, v ktorom sa skrýva perla, miestom, kde sa môžu naďalej odovzdávať hodnoty, ktoré môžu urobiť život ľudí v St. Wendeline a mimo neho hodnotným.

História misijného domu sa končí pod vedením misionárov verbistov a so mnou ako rektorom domu. Šťastným koncom však je, že toto miesto má budúcnosť. Som rád a šťastný, že ma inšpirovalo už v detstve, keď som čítal životopis svätého Arnolda Janssen, a že ma sprevádza až sem, aby som viedol dielo, ktoré Arnold začal, do novej budúcnosti. Keď si na to spomeniem, mám husiu kožu. Boh teda nerobí nič iné, len napĺňa. Takto sa napĺňa jeho plán pre svet a pre ľudí.

P. LUKÁŠ HANÚSEK SVD, ČAD

MISIA V ČADE

Bude to už rok, čo som vycestoval zo Slovenska na svoju misiu do Afriky. Spočiatku sa misia nezdá ťažká, lebo neustále prichádzajú nové impulzy, spoznávam nové miesta a nových ľudí. Sám som si Čad napísal ako svoju voľbu, preto sa nemôžem sťažovať. Krajinu som nepoznal a odradzovala ma francúzština (spolu s arabčinou je úradným jazykom krajiny), ale motivoval ma nízky počet našich misionárov v krajine a že sa jedná o jednu z mladších misií.

Na začiatku svojho pôsobenia sa spolieham najmä na informácie od spolubratov. Tí ma od začiatku varovali, aby som tunajším ľuďom veľmi neveril. Ich viera je mladá a keď majú možnosť získať nejakú výhodu, dokážu byť veľmi aktívni a zbožní. Veľa veciam prirodzene nerozumejú, lebo aj obrazy z Písma sú im vzdialené. Spolubrat, ktorý rozbehol viaceré cirkevné školy a aj v nich učí, mi rozprával ako deťom ukazoval fotky jazera, keďže jazero v živote nevideli.

Zdá sa mi, že ľudia sa tu nikam neponáhľajú. Sú vďační aj za málo a nemajú veľké očakávanie do budúcnosti. Z rozprávania spolubratov tiež viem, že nemôžem očakávať veľké zmeny v ich správaní a životoch. Viacerí sa mi zdôverili, že boli po rokoch sklamaní, že sa toho dokopy veľa nezmenilo. Ale verím, že pomaly predsa možno meniť svet k lepšiemu.

Ako som spomenul, rozbehli sme už niekoľko škôl, prvého a druhého stupňa, v pláne je aj gymnázium. Školstvo je vo veľmi zlom stave. V triedach sú stovky detí a mnohé aj po ich absolvovaní nevedia poriadne čítať či písať. Vedíme tiež ľudí (napr. cez zbierky na sv. omšiach) pomáhať si navzájom a budovať spoločne to, čo bude slúžiť komunite. Veľakrát totiž očakávajú, že veci dostanú zadarmo. V mestských farnostiach to už funguje dobre vrátane farskej charity, no na vidieku je to o čosi ťažšie. Predsa, niekedy majú ľudia sami problém nájsť niečo pod zub, nie to ešte pomáhať druhým.

Bývam pod strechou, mám funkčný ventilátor, pijem vodu z kvalitnej studne. To všetko vďaka

tomu, že tu bol ktosi predomnou a vykonal kus práce. Za tých 20 rokov pôsobenia našej rehole v Čade mám na čom stavať. Začal som tými materiálnymi vecami, ale sú tu tiež fungujúce farnosti či dobré vzťahy s biskupmi, ktoré umožňujú hlásať Evanjelium.

Na záver sa podelím so skúsenosťou svojej prvej svätej omši vo farnosti. Ozval sa nám miestny farár z neďalekej farnosti, či by mohol ktosi z našej komunity prísť slúžiť druhú nedeľnú svätú omšu vo francúzštine (prvá býva v lokálnom jazyku). Môj spolubrat mi ju ponúkol a ja som súhlasil. V tú nedeľu ráno sa mi ponúkol, že ma tam aj zavezie na motorke (plánoval som bicykel), a teda bude slúžiť so mnou. To bolo prvé milé

prekvapenie. Keď sme prišli na miesto, farár práve končil prvú svätú omšu a prišiel sa pozdraviť. Videl som však, že ostáva oblečený a čaká, kým sa pripravíme aj my. Nakoniec slúžil svätú omšu spolu s nami. To bolo už druhé prekvapenie. Na začiatku slávenia ma privítal pred komunitou a na konci sa mi tiež poďakoval. Keď sme sa neskôr vrátili domov, spýtal som sa spolubrata, prečo nás ten farár vlastne zavolať, keď mohol slúžiť svätú omšu sám. Odpoveďou bolo, že to tak z času na čas robí, aby dal ľuďom možnosť počuť aj iného kňaza, aby nemuseli stále počúvať len jeho. Takíto kňazi sú mi príkladom a inšpiráciou.

P. PATRIK PÁLENÍK SVD, TAIWAN

LETNÁ DOVOLENKA A NÁVRAT NA TAIWAN

Koncom augusta 2023 som sa vrátil z dovolenky v Európe. Počas môjho pobytu v Európe som zavítal na Moravu a do Česka, aby som sa inšpiroval farnosťami a komunitami, kde to žije. A po vyše troch týždňoch som bol povzbudený, že aj v „sekularizovanom“ Česku sa môžu

takej, verím, že tie tri roky priniesli svoje ovocie, hlavne v „znovunakopnutí“ skupiny mladých, čo sa nám podarilo vďaka dvom horlivým farníčkam a mladým, ktorí sa postupne pričínili o spoluvedenie mládežníckej skupiny.

Tak som sa 27. 8. 2023 stal správcom farnosti

diať krásne veci. Veď Ježiš je živý i dnes a pretvára ľudské životy.

Keď som sa vrátil na Taiwan čakala ma zmena. Vo farnosti Najsvätejšej Trojice v dištrikte Xindian (New Taipei City) som pôsobil tri roky ako kaplán. Hoci som nemal na starosti vedenie farnosti ako

sv. Jozefa Freinademetza v dištrikte Linkou (New Taipei City), ktorá sa nachádza na hranici s ďalším krajom Taoyuan (tam sa nachádza najväčšie medzinárodné letisko na Taiwane). Farnosť Linkou má s verbistami už svoju 26 ročnú históriu. Pôvodne farnosť založili benediktíni, ktorí ju

nakoniec museli zanechať taipejskej arcidieceze, nakoľko nemali personál na pokračovanie. Po nich tu boli klaretáni a aj diecézny kňaz. V roku 1994 bola zakúpená pôda, kde teraz stojí farský kostol, kde bývam. Kostol bol slávnostne vysvätený otcom arcibiskupom na sviatok Sv. Jozefa Freinademetza 29. 1. 2005. Nakoľko bolo i zásluhou verbistov, že sa postavil tento kostol a nakoľko prvý správca farnosti z radu verbistov (ako i predošlý arcibiskup) pochádza z kraja, kde sv. Jozef pôsobil (Provincia Shantung, Čína), a sv. Jozef bol svätorečený 5. 10. 2003, bol kostol zasvätený pod jeho patronát. Je to jediná farnosť na Taiwane, ktorá nesie meno sv. Jozefa Freinademetza.

Nebol som tu úplne nový, pretože ešte ako bohoslovec som sem chodil prvé dva roky, hneď po príchode na Taiwan (2013–5). Viacerí veriaci si ma pamätali, a tak som nemusel začínať od nuly. Počas prvých mesiacov som začal Alfa kurz (interaktívne stretnutia ohľadom základov kresťanstva, ktorého súčasťou je víkendovka,

stretnutia treba pripraviť, ale našťastie, dobrý Pán mi poslal viacero pomocníkov, a tak sme s marci 2024 začali druhú „váрку“ Alfa kurzov. Modlím sa, aby atmosféra prijatia, zdieľania, ohlasovania evanjelia a skúsenosti so živým Bohom postupne prenikla celú farnosť.

Farnosť Linkou má viacero medzier na ktorých treba pracovať. Je to predovšetkým lepšie vedenie farnosti, od pastoračnej rady až po rôzne skupinky (liturgická, katechézy pre deti a dospelých, evanjelizácia, atď). Čo ma veľmi mrzí, napriek tomu, že sa nachádzame v jednej z najmladších dištriktov na Taiwane (neobvyklé, nakoľko tu populácie veľmi rapídne starne, rodí sa tu veľmi malý počet detí), nemáme dobre podchytenú mládež. Len v poslednej dobe jeden náš farník súhlasil, aby sa venoval viac mladým. Momentálne, počas nedele, keď sú tu nejakí mladí, ja mám iné povinnosti, najmä sv. omše a pastoračnú radu. Ale verím, že i tieto veci budeme môcť posunúť dopredu. Investovať do mladých je dôležité a leží

kde majú účastníci možnosť zakúsiť prítomnosť Ducha Svätého). Sú to nízkoprahové stretnutia nad jedlom, 25-minutovým videom a diskusiou v menších skupinkách. Mali sme super zážitok, a tak som si povedal, že musíme pokračovať v podobných stretnutiach. Ako všetko dobré, podobné

mi to na srdci. Prosím drahých čitateľov, aby sa modlili na tento úmysel.

P. ONDREJ PEŠTA SVD, BOLÍVIA

„IBA“ VYDÁVAŤ SVEDECTVO

On sám nebol svetlo, prišiel iba vydať svedectvo o svetle.“ (Jn 1,8) Slová Jánovho prológu, ktorý má pre našu Arnoldovu rodinu zvlášť osobitný význam, nám hovoria o podstate misionárskeho poslania: sme pozvaní „iba“ vydávať svedectvo o svetle, ktorým je Kristus. Ako sa mi darilo to „iba vydávať svedectvo o svetle“ v Bolívii medzi ľuďmi

Opätovne som mal príležitosť navštíviť Pando – severnú časť Bolívie, kde síce my – verbisti nemáme misie, ale podľa našich možností sa snažíme aspoň v niečom vypomôcť. Bolívijská Amazónia je určite výzvou. Jeden z misionárov pri návšteve odlahlých dediniek sa stretol s ľuďmi, ktorí sa hlásili ku katolíckej viere a jediné čo vedeli bolo

ku ktorým ma poslala Božia prozretelnosť? Nuž niekedy azda lepšie a inokedy zasa menej... Verím že aj to málo ktorým som mohol prispieť, Pán použije na niečo dobré. Dovoľte, aby som sa s vami podielil o niektoré skúsenosti za posledné obdobie.

prežehnať sa. Už 50 rokov ich nenavštívil žiaden misionár... Mnohokrát chýbajú príležitosti aj prostriedky dostať sa do takýchto odlahlých častí.

Aj naďalej sa venujem biblickému apoštolátu – teda prípravou a organizovaním biblických

kurzov. V rámci tohto apoštolátu som sa zúčastnil celonárodného stretnutia v Reyes. Cieľom týchto stretnutí ktoré organizuje biskupská konferencia Bolívie je výmena skúseností a príprava materiálu na biblický mesiac, ktorým je u nás september.

V rámci našej verbistickej rodiny sa nám podarilo zorganizovať animátorský kurz pre laikov z našich farností. Počas tretieho aprílového víkendu sa naši laickí spolupracovníci v biblickom apoštoláte stretli v našom skromnom biblickom centre v Cochabambe. Som rád že sa nám to podarilo, a že po rokoch môže toto centrum opäť slúžiť svojmu účelu. Je potrebné na ňom vykonať viacerých opráv. Mám nádej, že sa v ňom budú môcť organizovať

biblické stretnutia s väčšou pravidelnosťou.

Spolu so sestrami Služobnicami Ducha Svätého sme zorganizovali biblický kurz v Palmasola – najväčšej bolívijskej väznici, ktorá sa nachádza v Santa Cruz de la Sierra. Podmienky sú tam úbohé, ale záujem o kurz bol značný. Verím že v kurze budeme pokračovať.

Chcem sa vám všetkým poďakovať za vašu materiálnu i duchovnú podporu. Nech vás Pán za všetko bohato odmení. Odporúčam sa aj naďalej do vašich modlitieb.

P. MARTIN CINGEL SVD, KEŇA

AKO TO VŠETKO ZVLÁDNEM...

Drahí misijní dobrodinci a priatelia, srdečne Vás všetkých pozdravujem opäť z Kene. Dovoľte mi, aby som sa s vami opäť podelil aspoň niekoľkými slovami o mojom živote a práci. Minulý rok som bol na dovolenke na Slovensku, a keď som sa vrátil v auguste naspäť do Kene, dostal som nové menovanie od novozvoleného provinciála a jeho rady. Bol som menovaný správcom farnosti Nepoškvrneného počatia Panny Márie v Mihangu, ktorá sa nachádza na periférii hlavného mesta Nairobi. Tiež som bol ustanovený aj misijným sekretárom v provincii.

Farnosť bola zriadená v roku 2016 a od toho času je spravovaná verbistami. Sme tu traja kňazi, dvaja pochádzajú z Toga a ja zo Slovenska. Farnosť má cca 2 000 veriacich. Okrem bežnej pastoračnej práce, či už je to slúženie svätých omší, vysluho-

vane sviatostí, návštevy chorých, požehnávanie domov, organizujeme rôzne semináre pre deti, mládež a dospelých, kde spoločne zdieľame Božie slovo a prehlbujeme svoju vieru v Boha.

Farnosť má aj malú kliniku, ktorá bola vybudovaná ešte z príspevkov Vysokej školy Sv. Alžbety zo Slovenska. Slúži hlavne ľuďom, ktorí pochádzajú z našej farnosti, ale aj ľuďom z blízkeho okolia. Pacientov v posledných rokoch ubudlo, nakoľko neďaleko farnosti bola vybudovaná nemocnica, ktorá samozrejme má aj lôžkové vybavenie, ktoré naša klinika žiaľ nemá. Práve v tomto čase sme sa pustili do renovácie. Treba znova vymalovať, opraviť pokazené stoličky a lôžka, doplniť nové poličky, atď. Taktiež spravujeme vo farnosti aj základnú školu, ktorá má 750 žiakov a 60 učiteľov a členov personálu.

Tento rok sa nám podarilo nanovo vymalovať celý kostol, aj zvnútra aj zvonku, dať novú kazateľnicu a osvetlenie. Vo farskom dome som zriadil dve hosťovské izby, nakoľko pre hostí sme nemali žiadne izby. Tento rok chceme začať s výstavbou farskej haly, učebne a miestnosti na stretnutia, pretože farnosť nemá žiadne takéto priestory. Všetky náuky a semináre sa robia buď v kostole alebo v jednej budove hneď vedľa kostola, ktorá je však postavená iba z plechov.

Takže ako vidíte, práce nás čaká neúrekom, hlavne je potrebné Božie požehnanie a taktiež aj financie. Ja vždy hovorím, ak to má byť Božie dielo, financie sa vždy nájdu.

Ja ešte stále vyučujem na Katolíckej univerzite v Nairobi cirkevné právo a latinčinu, ale len na polovičný úväzok, lebo okrem pastoračnej práce vo farnosti, mám na starosti aj misijnú animáciu ako misijný sekretár. Niekedy sa pýtam, ako to všetko zvládnem, ale nakoniec je to Boh, kto to všetko riadi a má to pod kontrolou.

Drahí moji, chcem sa Vám všetkým zo srdca poďakovať za vaše modlitby a akúkoľvek pomoc a podporu, popriať Vám pevné zdravie, veľa Božích milostí a požehnaní. Boh Vás žehnaj (Mungu awabariki).

S úctou,
Martin Cingel, SVD

DOBROVOĽNÍCTVO SVD A SSPS

„LEN OBDOBIE“

Mária Majerčáková je laickou misionárkou a prvého októbra 2022 na deň sv. Terezky (patrónky misií) odletela do Argentíny na 15-mesačnú misijnú skúsenosť, kde žila v komunite s misijnými sestrami SSps.

Čo ťa viedlo ísť na misie?

Hlavne Duch Svätý a túžba v srdci. Túžbu ísť na misie som mala od malička, postupne cez stretnutie s verbistami v UPeCečku v Bratislave sa odkrývala táto túžba čoraz viac.

Ako si sa dostala na misie?

Cez verbistov (SVD) som poznala misijné sestry (SSps), ktoré začali formáciu laikov (MaZ - misionár na čas) od roku 2021. Dozvedela som sa to

od sestry Mirky Sps, ktorá je teraz na misiách v Mexiku na stanici cestou do práce. Deň predtým som sa vrátila z púte do Compostely, ktorú som obetovala za túto túžbu, zobrala som to ako jasné znamenie :)

15 mesiacov je dosť dlhá doba. Predchádza laickým misiám aj nejaká príprava?

Áno, a považujem ju za veľmi kľúčovú, pretože budete žiť toto obdobie v cudzej krajine, s cudzou

kultúrou a v komunite s rehoľnými sestrami, čiže veľa vecí naraz. Veľakrát na misii v Argentíne som si spomenula na slová sestier alebo pátrov, ktoré sa mi cez prípravu snažili vstúpiť. Ich skúsenosti z misií, života v komunite a aj hlbšie pochopenie spirituality A. Jansseny mi veľakrát pomohli.

„Pokrstení a poslaní“, týmto mottom z roku 2019 vyhláseným pápežom Františkom ti vtedajší provinciál páter Kušnir odovzdával misijný kríž u vás v Lendaku. Týždeň nato si odletela na misiu do Argentíny. Ako vnímala tvoja rodina odchod na misie?

Pochádzam z početnejšej rodiny, takže každý mal na to iný názor. V podstate sa všetci tešili som mnou, len im bolo ľúto, že nebudem doma. Rodičia to brali dosť vážne vzhľadom k tomu, že vedeli z rôznych príbehov, že sa nemusím vrátiť, či už kvôli smrti, alebo kvôli tomu, že sa mi tam tak zapáči, že tam ostanem.

A mali sa čoho obávať? Rozmýšľala si, že by si tam ostala dlhšie?

Áno. Rovnako, ako som v niektorých situáciách rozmýšľala, že by som hneď sadla na lietadlo a odišla domov. No vnímala som tam počas celého roka potrebu misií. Na juhu Argentíny je zúfalo málo kňazov a rehoľníkov z celej Argentíny. Aj tam kde som žila v komunite ja, sme mali v komunite motto „čo sú päť chlebov a dve ryby pre toľkých.“

Spomínala si, že boli aj situácie, kedy by si z misie odišla, dá sa takýmto situáciám predísť?

Myslím si, že nie. Ale dá sa pripraviť na riešenie. Vo formácii, ktorú som mala so sestrami SSpS a pátrami verbistami sa to opakovala dosť často a prízvukovalo, že je to normálne. Ste v inej krajine, konfrontovaní pre vás veľmi cudzou kultúrou, veľakrát nechápete ani seba ani ich a sami sa cítite nepochopení, takže v takýchto situáciách mi pomohlo to, že je to normálne a je to „len obdobie“.

Čo ti dali misie?

Dali mi to toho veľmi veľa. Argentína mi nanovo otvorilo srdce dívať sa na svet inak, neriešiť sa toľko a tešiť sa z každej maličkosti a byť za ňu vďační.

V čom spočívala misia v Argentíne?

Spolu so sestrami sme mali na mieste kde sme bývali, spolu s ľuďmi vytvoriť komunitu veriacich. To sme uskutočňovali prostredníctvom aktivít so ženami a deťmi. Sestry pracovali so samo vytvoreným projektom „ser mujer“ – byť ženou. Mali sme dve skupiny žien a to veriace ženy (skupina mujeres de fe) alebo skupina talleres de manualidades (pracovný kurz) Cieľom bolo vytvorenie komunity a putá medzi nimi, vytvoriť priestor, kde sa môžu medzi sebou v slobode zdieľať a ostane to stále medzi nimi. S veriacimi ženami sme sa najprv pomodlili k Duchu Svätému, a potom sme čítali buď text zo sv. Písma, v ktorom sa opisuje príbeh ženy, alebo si sestry pripravili aktivitu, a potom sme sa o tom zdieľali a skúšali to prepojiť s konkrétnymi situáciami nášho života. Tieto ženy mi boli naozaj veľkým svedectvom vo viere a pokore, odkrývali zo svojho života tie najzraniteľnejšie miesta svojho srdca. Ja som bola zodpovedná na týchto stretnutiach za

hru na gitare, piesňou, ktorou sme vzývali Ducha Svätého. Mojou „hlavnou“ úlohou bolo doučovanie detí a sobotné hry s deťmi, kde nám boli veľkou pomocou mladí Saleziáni. To bola pre mňa tiež pekná skúsenosť zjednotenia sa pri službe deťom.

Akým jazykom si sa s nimi dorozumievala?

Španielsky. Išla som do Argentíny s nejakým základom a to bolo dobre, lebo som potom navštevovala intenzívny jazykový kurz, ktorý trval šesť týždňov a neviem, či by som niečo rozumela, keby som nevedela vôbec nič. Ale v čase, keď som veľmi výrečná nebola, som sa držala hlavne motta sv. Jozefa Freinademetza: „Jediná reč, ktorej každý rozumie je láska“ a vlastne som sa tým snažila žiť celé misie v Argentíne.

Akí sú Argentínčania?

Veľmi otvorení a radostní ľudia. To som si na nich veľmi cenila. Veľmi často sa stalo, že pri čakaní v rade do obchodu sa mi ľudia prihovárali a zaujímal sa jeden druhého. Radi sa objímajú, dávajú si často najavo, že sa majú radi.

Ako prežívajú vieru?

Veľmi emočne. Prežívajú to úprimne s celým svojím bytím. Ak prežívali ťažké obdobia, zverili sa s tým v spoločenstve veriacich pri slávení sv. omše, a takisto to bolo aj, keď sa sa z niečoho tešili, nebrali to ako samozrejmosť a často som cítila aj veľkú radosť, keď boli na sv. omši. Slávenie sv. omše sme mali možnosť aspoň jedenkrát za týždeň, a to sme mohli byť naozaj radi, lebo v iných častiach Argentíny je to aj jedenkrát za jeden až tri mesiace.

Čím ťa najviac šokovala Argentína?

Najväčšie prekvapenie alebo šok som mala z toho, že v Argentíne majú na všetko čas, nikam sa neponáhľajú. Na to som si musela zvykať naozaj dlho.

Sú misie v dnešnom „modernom“ svete ešte aktuálne?

Určite áno, Sú potrebné všade vo svete a najviac tam, kde sa práve nachádzaš :)

POĎAKOVANIE – NAŠA MISIA 2024

Drahí misijní dobrodinci.

Na začiatku tejto správy o vyúčtovaní peňažných prostriedkov, sa vám chcem čo najsrdečnejšie poďakovať za vašu ochotu pomôcť a podporiť misijnú prácu bratov Spoločnosti Božieho Slova a sestier z kongregácie Služobníc Ducha Svätého-SSpS v misiách.

Vďaka vašim milodarom sme v tomto roku podporili viacero projektov.

Na jazykový kurz, letenku a potrebné veci pre pátra Lukáša Hanúska SVD, ktorý odišiel na svoju prvú misijnú cestu do Čadu - Afriky sme zaplatili 5 740 Eur. Na prípravu a letenky pre dvoch laických misionárov, ktorí odišli do Mexika a JAR bola daná suma 1 500 eur.

Podporení boli aj projekty v hodnote 9 750 eur :

- Na Filipíny pre P. Stanislava Orečného SVD – oprava strechy kostola – 2 000 eur,
- na Filipíny pre P. Petra Filla SVD – servis a darovanie PC do škôl – 400 eur,
- do Ruska, Irkutsk pre sr. Agátu SSpS – dom pre deti na ulici – 2 000 eur,
- do Bolívie pre P. Ondreja Peštu SVD – biblická animácia – 1 000 eur,
- do Indie pre P. Johnny Ambattu SVD – stavba farského úradu – 3 000 eur,
- do Českej republiky pre P. Richarda Cenkeru SVD – na zvony – 1 000 eur,
- na Filipíny – vzdelávanie katechétov a deti – 350 eur.

Naším 11 pátrom, ktorí boli na Slovensku na dovolenke po troch rokoch a nazbieralo sa im pod ich menom na konkrétne projekty, ktoré neboli ešte zaslané, bolo odovzdané 5 800 eur.

Sumou 25 000 eur sme podporili seminaristov v našom Misijnom dome v Bratislave. Išlo predovšetkým o kurzy slovenčiny pre spolubratov, ktorí prišli z Angoly, z Madagaskaru a z Vietnamu, a ostatné výdaje.

Do Indie bola zaslaná suma 3 335 eur na biblický apoštolát, na podporu seminaristov a ich kurzy.

Do Mozambiku bola zaslaná suma 46 490 eur na podporu 25 členov komunity SVD, ktorí pracujú v tejto régii.

Do Čadu bola zaslaná suma 66 156 eur:

- 8 344 eur – išlo na opravu sály, kde prebiehajú stretnutia pre členov SVD a ich komunít – laikov, na exercície a rôzne pastoračné aktivity.

- 4 761 eur – na administratívne a ekonomické položky v hlavnom misijnom dome

- 2 958 eur – na biblický apoštolát – zakúpenie potrebného materiálu a realizácia projektov

- 3 291 eur – na podporu budúcich misionárov, ktorí sa chystajú do misií.

- 41 432 eur – na základné a každodenné potreby pre 12 študentov a 3 formátorov

- 364 eur – na apoštolát komunikácie

- 2 503 eur – na zakúpenie letenky a potrebných vecí pre člena SVD na generálnu kapitulu

- 2 503 eur – na podporu nových misionárov v régii

Do Vietnamu bola zaslaná suma 1 807 eur na rekonštrukciu katechetickéj sály.

Do Madagaskaru bola zaslaná suma 7 255 eur na zdravotné poistenie a pomôcky pre celý región SVD v tejto oblasti a potrebný budget pre nové povolania.

Tieto všetky finančné dary boli zaslané na základe žiadosti z nášho generálneho domu SVD v Ríme, ktorý má okrem iného taktiež na starosť pomoc misiám, ktorý ich vypracoval na základe zase nášho vyúčtovania za rok 2023.

Možno sa vám zdajú tieto čísla ako vymyslené, ako bez hlavy a päty, no nie sú. Boli vypočítane podľa aktuálneho kurzu daného dňa a to v amerických dolárov, a po prepočítaní na eurá vychádzal taký kurz – čísla.

SPOLOČNOSŤ BOŽIEHO SLOVA

sa vám, všetkým darcom, chce čo najsrdečnejšie poďakovať za vašu pomoc a podporu. Ide o naozaj štedrú finančnú pomoc, ktorú nám preukazujete, a ktorá je veľkou pomocou našim spolubratom SVD a sestram SSps v misiách, aby sa misijné dielo, začaté v našej Spoločnosti skrze nášho zakladateľa sv. Arnolda Janssena a z vnuknutia Ducha Svätého, rozširovalo tam, kde pracujeme. Nech vás i vaše rodiny dobrotivý Boh sprevádza a požehnáva.

Nemôžeme zabudnúť a poďakovať vám aj za vaše modlitby, bez ktorých by sme boli slabí. Za všetkých dobrodincov a podporovateľov SVD sa mesačne slúži 10 sv. omší.

VEĽKÁ VĎAKA.

KDE PÔSOBÍME?

V NITRE V MISIJNOM DOME MATKY BOŽEJ

P. Vaňuš Marek – provinciál
 P. Krajňák, Stanislav – rektor Misijného domu
 P. Reiner Matej – vicerektor, kaplán vo farnosti
 P. Kušnír Ján – provinciálny ekonóm
 P. Štefanec Ján – administrátor farnosti
 P. Vagaš Peter – nemocničný a farský kaplán
 P. Kobliha Pavel – nemocničný kaplán
 P. Grieger Waldemar – duchovný u sestier SSps v Ivanke pri Nitre
 P. Baláž Pavol – misijný sekretár
 P. Rastislav Kršák – výpomocný duchovný
 P. Daniš Jozef – výpomocný duchovný
 P. Paluch Ján – na dôchodku
 P. Gerboc Štefan – na dôchodku

CEROVÁ

P. Matis Jozef – farár vo farnosti

VIDINÁ – MISIJNÝ DOM BOŽSKÉHO SRDCA

P. Králik Emil – rektor misijného domu
 P. Baráth Bartolomej – vicerektor, novicmajster
 Brat Marko Jozef

TERCHOVÁ

P. Štefanec Martin – administrátor farnosti
 P. Dávid Kancián – kaplán

ZBROJNÍKY

P. Madassery Martin – administrátor farnosti
 P. Horniak Václav – kaplán

MOST PRI BRATISLAVE

P. Kruták Pavol – administrátor farnosti a špi-
 rituál seminaristov SVD

BRATISLAVA – MISIJNÝ DOM ARNOLDA

JANSSENA

P. Tulung Thomas – rektor misijného domu
 P. Král' Igor – vicerektor a správca Univerzité-

ho pastoračného centra v Mlynskej doline
 P. Baleja Tomáš – prefekt seminaristov SVD
 P. Dušička Peter – generálny koordinátor spiri-
 tuality – animácie SVD

SEMINARISTI SVD

Kočamba Benedikt
 Doktor Jakub
 Plánka Václav
 Nguyen Luong Van Peter – z Vietnamu
 Do Xuan Huy Peter – z Vietnamu
 Nguyen, Cuong Van Joseph – z Vietnamu
 Randriamisaina Nambinintsoa Hajaina – z Ma-
 dagaskaru
 Razafimahatratra Heriniaina Njaraso – z Ma-
 dagaskaru
 Miguel Eduardo Zangui – z Angoly
 Americo Celso Tony Fernandes – z Angoly

BRATISLAVA-PETRŽALKA - FARNOSŤ

POVÝŠENIA SV. KRÍŽA

P. Hudák Pavol – viceprovinciál, administrátor
 farnosti
 P. Strečka Jozef – kaplán
 P. Bubák Milan – kaplán
 P. Dedyanto Ton Hans – kaplán
 P. Peter Kubík – kaplán

UNIVERZITNÉ PASTORAČNÉ CENTRUM

V RUŽOMBERKU

P. Gerboc Tomáš – správca UPC
 P. Toman Milan – kaplán

UNIVERZITNÉ PASTORAČNÉ CENTRUM

V BRATISLAVE

P. Igor Král' – správca UPC

V ČESKEJ REPUBLIKE PÔSOBÍME:

NOVÝ HROZENKOV

P. Šimala Dušan – administrátor farnosti
 P. Dao Khang Thanh Joseph – z Vietnamu –
 pastorácia vietnamských veriacich žijúcich na
 Morave

VEĽKÉ KARLOVICE

P. Kantár František – administrátor farnosti

HALENKOV

P. Rušin Ján – administrátor farnosti

HOVĚZÍ

P. Málek Ludvík – administrátor farnosti

MIMOŇ

P. Cenker Richard – administrátor farností

PRAHA - UHŘÍNĚVES

P. Brudny Marian Krzysztof – administrátor
 farnosti
 P. Begany Juraj – kaplán
 P. Nguyen, Hung Thé John – z Vietnamu – sta-
 rostlivosť o vietnamských veriacich v Čechách

KOLÍN

P. Halama Ján – administrátor farnosti
 P. Batóg Jarosław Andrzej – kaplán
 P. Tefa Karolus Luangga – kaplán

NA ŠTÚDIACH

P. Ambattu Johny George

MISIJNÁ RODINA SPOLOČNOSTI BOŽIEHO SLOVA (MRSVD)

Keď sa spomenie Spoločnosť Božieho Slova alebo verbisti, často si predstavíme konkrétne tváre našich pátrov a bohoslovcov, alebo si spomenieme sv. Arnolda Janssena či Jozefa Freindametza. Keď sa však povie misijná rodina, málokto vie, čo si pod ňou predstaviť. Z definície misijnej rodiny sa jedná o spoločenstvo laikov, ktorí vedení Duchom Svätým, chcú naplno žiť svoj kresťanský život, v spolupráci s misionármi Spoločnosti Božieho Slova, skrze charizmu sv. Arnolda Janssena, zakorenení v Božom Slove. Jej víziou je v každodennosti žiť a hlásať Evanjelium a naplňovať misijnú myšlienku Cirkvi.

Misijná rodina vznikala hlavne v miestach, kde spravujú verbisti farnosti a v miestach, v ktorých viedli tzv. ľudové misie, čo je vlastne duchovná obnova pre danú farnosť. V súčasnosti pôsobí misijná rodina vo viacerých miestach na Slovensku (Bratislava, Nitra, Čimhová, Veľký Slivník/Terňa, Valašská Belá). V roku 2015 oficiálne vstúpili do misijnej rodiny prví členovia, avšak je postupné formovanie začalo už niekoľko rokov predtým. Skupinky misijnej rodiny naprieč Slovenskom sú rôznorodé, či už vekovo, štruktúrou alebo tým, čomu sa venujú a akým spôsobom naplňujú misijnú myšlienku, avšak stále ich spája túžba žiť evanjelium v každodennosti. Medzi hlavné aktivity misijnej rodiny patrí spoločné stretávanie za účelom formovania sa v duchu spirituality sv. Arnolda Janssena, zdieľanie sa a modlitby za misie a misionárov. Ďalej sú aktivity prispôbené konkrétnym potrebám kostola alebo farností, či už je to vedenie stretiek, modlitieb, prípravy spoločných agapé, a iné. Spiritualita sv. Arnolda Janssena stojí na pilieroch Božieho Slova, Najsvätejšej Trojice a Božskom srdci. Pre Spoločnosť Božieho Slova sú charakteristické

4 dimenzie – biblický apoštolát, misijná animácia, spravodlivosť, pokoj a integrita stvorenia a komunikácia. Každá z týchto dimenzií sa uskutočňuje ad intra, tj. smerom ku mne, čo daná dimenzia hovorí ku mne a ad extra tj. smerom odo mňa do okolitého sveta, k ľuďom. Práve tieto dimenzie prinášajú hlbšie pochopenie úlohy misijnej rodiny a snahu ako žiť misiu, tam kde práve sme, spôsobom akým je každému jedinečný, a tak sa môžeme spoločne dopĺňať a byť jeden pre druhého ako rodina.

V Misijnom dome Arnolda Janssena v Bratislava pôsobia dve skupiny – skupina sv. Arnolda Janssena a skupina sv. Jozefa Freindametza. Práve druhá spomínaná skupina vznikla v roku 2018 z tzv. upecičkarov, po skončení vysokej školy a opustení Univerzitného pastoračného centra (UPeCe), kde sme väčšina bola formovaná práve pátrami verbistami, ktoré centrum spravujú. Tak sa rodila túžba pokračovať v diele, ktoré sme tam začali ako študenti, avšak už v novom prostredí s novými výzvami, žiť život v plnosti v duchu evanjelia každý deň. Táto skupinka sa neustále rozrastá o nových členov, ktorí v januári tohto roka oficiálne vstúpili do Misijnej rodiny a prijali misijný krížik. Aktívne sa zapájame do diania okolo Kostola sv. Arnolda Janssena, ale aj iných udalostí organizovaných verbistami (Pút v Nitre, Oslavy storočnice, kňazské a diakonské vysviacky). Niektoré aktivity sú jednorazové, iné občasné, niektoré sa opakujú na mesačnej resp. inej frekvencii. Medzi také pravidelné aktivity patrí misijná káva po nedeľných sv. omšiach, ktorá je už neoddeliteľnou súčasťou takmer za každého počasia. Vytvára priestor pre spoznávanie ľudí, príjemné rozhovory a budovanie spoločenstva. Lebo keď sa spojí káva koláč, je to liek na skoro všetko (z knihy Chlapec, krtka, liška

a kôň). Poslednú stredu v mesiaci je sv. omša slúžená za slobodných hľadajúcich a bezdetné manželské páry túžiace po bábätku. Po nej býva spoločné agapé a možnosť zahrať si spoločenské hry. Aby sme nasýtili aj dušu a pozdvihli ducha, každý štvrtok v mesiaci sú moderované adorácie, ktoré pripravujú členovia misijnej rodiny. V decembri sa už niekoľko rokov spoločne s pátrami verbistami a farníkmi organizuje misijný jarmok, ktorého výťažok slúži na podporu misijných diel verbistov v rôznych častiach sveta. Narodenie Arnolda

Janssen pre nebo pravidelne oslavujeme v januári slávnostnou sv. omšou a veľkým spoločným agapé. Členovia misijnej rodiny spolupracujú aj pri príprave detských a rodinných táborov a misijných prázdnin a iných akcií.

Ježiš povedal svojim učeníkom: „Chodte do celého sveta a hlásajte evanjelium všetkému stvoreniu.“ (Mk 16,15). Touto výzvou vlastne posielala aj nás, do sveta a svet začína práve tam, kde sme a kde vyjdeme zo seba. Možno jediné evanjelium, ktoré si ľudia prečítajú, bude práve náš život.

ÚLOHY MRSVD:

- **Žiť život zakorenený v Božom Slove prostredníctvom pravidelného čítania Písma a vzdelávania sa v jeho chápaní.**
- **Prinášať do sveta hodnoty Evanjelia a sprítomňovať Ježiša Krista.**
- **Budovať misijné povedomie a vzbudzovať záujem o zahraničné misie.**
- **Pomáhať chudobným, starať sa zvlášť o chorých a ľudí na okraji spoločnosti.**
- **Uskutočňovať modlitbový patronát nad jednotlivými misionármi.**
- **Zapájať sa do organizácie a pomoci pri misijných projektoch.**
- **Spoločná modlitba za misie**

AUTOR WG

NAŠA MISIA

Známy americký spisovateľ Mark Twain (vlastným menom Samuel Langhorne Clemens), ktorý sa preslávil najmä knihami Dobrodružstvá Toma Sawyera a Dobrodružstvá Huckleberyho Finna a mnohými inšpiratívnymi myšlienkami, medzi ktoré patria napríklad „daj každému dňu šancu, aby sa stal najkrajším dňom tvojho života“ a „vždy čiň dobro“. Niektorých ľudí to poteší a zbytok ohromí vymenúva dva – podľa neho – najdôležitejšie dni v živote každého človeka. Hovorí: „Dva najdôležitejšie dni vo vašom živote sú deň, kedy ste sa narodili a deň, kedy zistíte prečo.“

Prečo sme na svete? V starozákonnej Knihe múdrosti môžeme čítať, že Pán Boh stvoril všetky tvory sveta pre život. On, ktorý sa nekochá v zániku žijúcich, utvoril človeka ako obraz svojej podstaty, pre neporušiteľnosť, nesmrtnosť, večný život. A preto, ako vraví írsky dramatik, prozaik a básnik Oscar Wilde: „Žiť, to je tá najvzácnejšia vec na svete.“ Kvôli tomu sme na svete. Ale bohužiaľ: „Vela ľudí nežije, iba existuje.“

Čo znamená žiť? Mahatma Ghandi, indický mysliteľ a politik tvrdí, že žiť znamená milovať. K láske nás vyzýva a povzbudzuje svojím slovom a príkladom sám Kristus. Jemu nie je lahostajný osud všetkých postihnutých na tele a duši. On sa neotočí chrbtom k chromým, slepým a hluchým. Uzdraví ženu, ktorá sa dotýka jeho rúcha, odpustí tej ktorú priviedli k nemu, aby ju odsúdil, krie-

si dvanásťročnú dcéru jedného z predstavených synagógy menom Jairus a jediného syna matky z Naimu. A nám, ako apoštolom, povie: „Podľa toho spoznajú všetci, že ste moji učeníci, ak sa budete navzájom milovať.“ Na svete sme teda preto, aby sme žili a milovali.

„Mojím povoláním je láska,“ prehlásila raz sv. Terézie z Lisieux, ktorú v roku 1925 vyhlásil pápež Pius XI. za hlavnú patrónku misií spolu so sv. Františkom Xaverským. Aj našim povoláním a poslaním je to isté: aby sme ako Ježiš ďalej dávali lásku Otcovu, ktorá sa vyliala do našich srdiec skrze Ducha Svätého; aby sme do sveta, v ktorom, „tu a teraz“ žijeme, kde „mnoho ošklivého je považované za krásne, mnoho klamlivého za pravdu a mnoho zlého za dobro,“ ako to vníma Max Kašparů (český kňaz, psychiater, pedagóg a spisovateľ), prinášali lásku a ňou ho premieňali.

Benjamin Franklin (spoluautor Deklarácii nezávislosti Spojených štátov amerických) sa pýta: „Máte radi život?“

A odporúča: „Potom nemrhajte časom, pretože z neho sa život skladá.“ Aj my nestráčajme čas: žime a milujeme. Toto je naša misia. Preto, ako vraví sv. Arnold Janssen – zakladateľ Spoločnosti Božieho Slova, „Usilujme sa predovšetkým o to, aby všetko vychádzalo z lásky.“ Snažme sa, hovoriac slovami pápeža Františka, aby tep Kristovho láskavého srdca bol rytmom našich dní a udržoval horlivosť našej lásky.

Sv. Jozef Freinademetz – prvý misionár verbista, ktorý misionárskou činnosťou v Číne sa tam stal všetkým pre všetkých tvrdí, že „Reč lásky je jediná reč, ktorej všetci rozumejú.“

P. MAREK VAŇUŠ SVD, PROVINCIÁL

VYDÁVAŤ SVEDECTVO O SVETLE

Dve udalosti poznačujú svet verbistov zvlášť intenzívne v roku 2024. Prvou z nich je 19. generálna kapitula, ktorá sa konala na prelome júna a júla neďaleko Ríma, v Taliansku. Druhá má trochu širší rozmer, pretože začala 8. septembra a bude trvať až do rovnakého dátumu nasledujúceho roka. Ide o jubilejný 150. rok od založenia Spoločnosti Božieho Slova, verbistov. Obe udalosti nesú odkaz či skôr povzbudenie pamätať na poslanie byť svetlom pre svet.

Generálna kapitula sa v našej reholi koná zvyčajne raz za šesť rokov a schádzajú sa na nej delegáti zo všetkých končín sveta, kde ako verbisti pôsobíme, aby spoločne uvažovali nad naším smerovaním, nad novými výzvami a nad tým ako na ne odpovedať. S tým je spojená i voľba nového generálneho vedenia rehole na nasledujúce šesťročné obdobie. Za generálneho predstaveného bol zvolený P. Anselmo Ribeiro, pôvodcom z Brazílie, ktorý už jedno šesťročné obdobie pôsobil v generálnej rade.

Prvé dni kapituly sa niesli v duchu reflexie nad aktuálnou situáciou v reholi i vo svete. V ich rámci zaujali napríklad „čísla“, ktoré končiaci generálny predstavený, P. Paulus Budi Kleden – vymenovaný pápežom za arcibiskupa v indonézskom Ende už koncom mája – predstavil. Na začiatku roka 2024 nás bolo na celom svete 5.754 verbistov, čo je mierny pokles voči predchádzajúcim rokom (mimočodom, najvyššie sme počtom boli v roku 2010, keď nás bolo cez 6.100). Dodal však, že od založenia rehole v roku 1875 vstúpilo dovedna do Spoločnosti cez 25.000 členov, pričom ale takmer polovica – o čosi viac ako 12.400 – ich z rozličných dôvodov vystúpilo v rôznych fázach reholného života. Nuž a potom je tam čiastka takmer 6.900 spolubratov, ktorí nás už predišli do večnosti. Rodinu verbistov však dopĺňajú za to uplynulé pol druhu storočie pôsobenia mnohé tisíce, ba stotisíce spolupracovníkov v misii.

Mottom kapituly boli slová z evanjelia: „Nech svieti vaše svetlo pred ľuďmi“ (Mt 5,16), s dodatkom „Verní a tvoriví učenici v zranenom svete“. Značná časť dní kapituly bola zameraná na vypracovanie záverečného dokumentu, ktorý vytyčuje naše smerovanie do najbližších rokov. V uvažovaní bolo vnímať, že dôraz sa kládol na uvedomenie si zranení, ktorými trpí svet, ale i my sami, a spolu s tým na prijatie pozvania byť i vo svojej zranenosti a zraniteľnosti uzdravovateľmi, ktorí prinášajú Kristovo svetlo. To svetlo prameňí najmä z Božieho slova, ktoré sme sa zaviazali ohlasovať.

Zatiaľ čo v Cirkvi sa k jubilejnému roku blížíme – začne na prelome 2024/2025 – v našej Spoločnosti Božieho Slova sme jubileum sláviť už začali. Totiž 8. septembra 2025 uplynie presne 150 rokov odo dňa, keď – dnes už svätý – Arnold Janssen otvoril prvý misijný dom v holandskom Steyli.

V spoločenstve jeho prvých obyvateľov rozpoznávame počiatky našej rehole. Pôvodným zámerom Arnolda bolo dať možnosť ísť pracovať do misií tým, čo pochádzali z Nemecka. Veľmi rýchlo sa však pôsobenie rehole rozšírilo i na ďalšie krajiny, až po súčasných takmer 80 krajín po celom svete s misionármi pochádzajúcimi zo 76 národností.

„Náš“ jubilejný rok sa začal na rovnakom mieste, ako pred 150 rokmi, v Steyli, už 8. septembra tohto roku. Zámerom je celý „stopäťdesiaty rok“ prežiť s vďačnosťou za milosti, ktorými nás dobrotivý Pán obdaroval v generáciách našich predchodcov a ktorými nás neprestáva zahŕňať i dnes. Motto jubilea verbistov odkazuje opäť na moment

svetla, ktorý nás veľmi úzko spája s biblickým textom Prológu Evanjelia podľa Jána, ktorý hovorí o Slove ako svetle, ktoré prišlo na svet, aby každého osvietilo (porov. Jn 1,9), a ktoré sa „stalo telom“ (Jn 1,14) v Ježišovi Kristovi. Popri tom nám pripomína univerzalitu misie, ktorú sa usilujeme uskutočňovať. Znie totiž: „Svedčiť o svetle: zo všetkých končín ku všetkým“. Svedectvo o svetle chceme ako verbisti vydávať aj tým, že žijeme v medzinárodných komunitách, ukazujúc, že spolunažívanie v rôznosti kultúr je v duchu evanjelia možné.

Máme nádej, že impulz kapituly i dar jubilea nás popchne v obnove vierohodnosti vo vydávaní svedectva o svetle Ježiša pre tento svet. Tak ako žalmista vkladá do modlitby svoju hlbokú dôveru v Pána: „Veď u teba je zdroj života a v tvojom svetle uvidíme svetlo“ (Ž 36,10), i my máme nádej, že majú pred očami Krista, „svetlo sveta“ (Jn 8,12), budeme môcť sprevádzať všetkých, ku ktorým nás posiela, k plnosti života, ktorý ponúka (Jn 10,10).

MISIJNÝ OMŠOVÝ SPOLOK - VEČNÉ SV. OMŠE

Obdarujte svojich blízkych a priateľov duchovným darčekom, pri príležitosti sviatosti krstu, 1.sv.prijímania, birmovky, sviatosti manželstva a iných slávností a výročí.

Misijný omšový spolok na česť Najsvätejšej Trojice bol založený v roku 1910.

Patrí medzi dobročinné spolky, ktorých cieľom je trvalá podpora misijných aktivít Cirkvi. Spolok obetou svätej omše napomáha jeho členom a vyprosuje im duchovné dobrá. Každý člen

Misijného omšového spolku:

- sa stáva aktívnym duchovným spolupracovníkom misionárov verbistov pri napĺňaní ich misijného poslania, a tak má účasť na všetkých dobrách konaných Spoločnosťou Božieho Slova;
- má účasť na dobrodeniach a požehnaní ôsmych svätých omší, ktoré kňazi Spoločnosti Božieho Slova denne slúžia na rozličných miestach sveta;
- je zahrnutý do modlitieb misionárov Spoločnosti Božieho Slova, ktorí sa denne modlia za svojich dobrodincov;
- má záruku, že aj po smrti sa bude na neho pamätať, pretože bude mať naďalej účasť na

milostiach svätých omší Misijného omšového spolku.

Tento spolok mal už od svojho založenia schválenie pápežov. Terajší Svätý Otec František udelil 5. júna 2013 nasledovné požehnanie členom Misijného omšového spolku.

Denne sa slúži 8 sv. omší za všetkých ľudí, tak za živých, ako aj za mŕtvych, ktorí sú jednotlivo zapísaní v knihe Misijného omšového

spolku.

Získané finančné prostriedky podporujú misie vykonávané verbistami.

Do Misijného omšového spolku možno zapísať každého, s uvedením mena a priezviska:

- deti, aby im bola daná milosť dobrej výchovy
- chorých, ktorí žiadajú o milosť zdravia
- ľudí vzdialených od Boha, aby im bola vyprosená milosť obrátenia
- mŕtvych, aby dosiahli večné odpočinutie s Kristom.

V SÚČASNOSTI TIETO SVÄTÉ OMŠE (MOS) SÚ SLÁVENÉ V TÝCHTO REHOZNÝCH DOMOCH SPOLOČNOSTI BOŽIEHO SLOVA:

1. MANILA – FILIPÍNY – Misijný dom Krista Kráľa
2. PIENIEŽNO – POĽSKO – Misijný dom sv. Vojtecha
3. TECHNY – USA – Misijný dom sv. Jozefa Freinademetza
4. LEDALERO – INDONÉZIA – Misijný dom Nepoškrvnenej Panny Márie
5. RÍM – TALIANSKO – Misijný dom Božieho Slova (Generalát SVD)
6. PUNE – INDIA – Misijný dom Ducha Svätého
7. SANKT WENDEL – NEMECKO – Misijný dom sv. Arnolda Janssena
8. NHA TRANG – VIETNAM – Misijný dom sv. Jozef

Pred svetlom Slova a Duchom milosti nech ustúpi temnosť hriechu a noc nevery, a nech žije Srdce Ježišovo v srdciach všetkých ľudí. Amen.

MISIONÁRI VERBISTI

PRACUJÚ VO VIAC AKO 80. KRAJINÁCH.
TÚTO MISIU VO VÄČŠINE KRAJÍN MÔŽU VYKONÁVAŤ AJ VĎAKA VÁM A OSTATNÝM DOBRODINCOM.

AK CHCETE **PODPORIŤ MISIE**, MISIJNÉ PROJEKTY A PRÁCU MISIONÁROV, MÔŽETE TAK UROBIŤ ŠEKOM
ALEBO NA ČÍSLO ÚČTU, S HESLOM „**DAR NA MISIE**“.

ČÍSLO ÚČTU: SK95 0900 0000 0050 2911 5971

www.verbisti.sk

ŽIME S MISIAMI

Drahí misijní priatelia a dobrodinci,

aj na rok 2025 sme pre vás pripravili prostredníctvom našich kalendárov a časopisov rôzne informácie o živote v misiách. Naši seminaristi vám ponúkajú časopis o ich živote – „Mladý misionár.“ Mesačne vydávame „Hlasy z domova a z misií“. Tiež sme pre vás pripravili 3 druhy kalendárov – „Kalendár mladého misionára“, „Nástenný kalendár“ a „Knižný kalendár“. Nakoľko rok 2025 je pre nás jubilejným rokom – ako Spoločnosť Božieho Slova slávime 150 rokov od založenia – ponúkame vám ho ako prejav našej vďaky za vašu priazeň a podporu.

Naše dielo môžete podporiť finančne,
zaslaním príspevku na číslo účtu:

Číslo účtu: SK95 0900 0000 0050 2911 5971

Ak máte záujem o niektorú
z našich tlačovín, kontaktujte nás.

www.verbisti.sk

Spoločnosť Božieho Slova,
Misijný dom Matky Božej, Kalvária 715/3,
949 01 NITRA